

MŪSU PASTOGĖ

AUSTRALIAN-LITHUANIAN WEEKLY — "OUR HAVEN"

AUSTRALIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS SAVAITRASTIS

Registered at the G.P.O., Sydney, for transmission by post as a newspaper.

LEIDŽIA: AUSTRALIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS KRAŠTO VALDYBA.

Redaktorius: Vincas Kazokas. Redakcijos adresas: 13 Percy St., Bankstown, N.S.W. Tel.: 70-8395.

Redakcija rankraščius taisy
ir trumpina savo nuožiūra.

PRENUMERATA

Ištisiam metams —
£ 3.0.0.
Pusei metų — £1.15.0
Trims mėnesiams
£ 1.0.0.
Atskiras nr. — 1/9.
N. Zelandijoje ir
Anglijoje kaina ta
pati. Kituose kraš-
tuose — £ 4.0.0. me-
tams.

KOMERCINIAI SKELBIMAI

1 colis per 1 skiltį
12/-
Bendruomeniniai —
10/-
Skelbimų kaina vie-
nai teksto eilutei ar-
ba jos vietai — 1/6.
Nuolatiniam skel-
bimams teikiama
nuolaida.
Už skelbimų turinį
neatsakoma.

PRENUMERATA ADRESUOJAMA:

Box 4558, G.P.O., Sydney, N.S.W.
Administracijos tel.: 649 9062

Sydney, 1962 m. kovo 14 d.

Nr. 10 (672). Keturioliktį metų.

AR MOKAME BŪTI DĖKINGI?

Dažnai didžiojo mūsų
veikla, kalbame apie nuveiktus
darbus, net kartais nesivarždami
savo nuopelnų gerokai išplėsti.
Vis tik atidžiau pažvelgus visas
mūsų tiek visuomeninis, tiek ir
kultūrinis veikimas remiasi ty-
liais darbuotojais, kurie nesiver-
žia į pirmąsias vietas, kurie ne-
siginčija dėl nuopelnų ar garbės,
bet ramiai, net nesuinteresuotai
atlieka tai, ką jie šiuo metu gali
ir sugeba. Tai mūsų kultūrininkai
ir menininkai. Jie yra tas ram-
tis, kurie palaiko mumyse dar
neužgesusią lietuviškos kultūros
kibirkštėlę, jie yra variklis, kuris
ne tik patį veikimą, bet ir mus
pačius išjudina ir žadina, jie yra
pagrindas, ant kurio gula visa
mūsų besireiškiančio lietuviško
gyvenimo našta. Jeigu mums rei-
kia švenčių, minėjimų, parengi-
my, pirmoj eilėj klausime, kas
tai įvykdys, praves, išpildys. Jei-
gu mes norime ar turime pasiro-
dyti kokia nors proga prieš sve-
tumuosius, vėl atsigręžiam į juos
klausdami, ką turite ir ką galite.

Ir jie eina ir dirba kiek išgalė-
dami ir neklusdami, koks jiems
už tai atpildas ir garbė. Visa tai
atlieka jie be skundo ir reikala-
vimų, o tik vidinio šauksmo ve-
dini.

Tačiau mes, visų parengimų
eiliniai dalyviai ir organizatoriai,
ar mokam juos nors kiek įvertin-
ti ir parodyti bent trupinėlį dė-
kingumo už visa tai, ką mes iš
jų gauname? Ar mes juos vieno-
kia ar kitokia proga išskiriame,
pagerbiame, respektuojame? Ka-
da jie mums reikalingi, mes ži-
nome, kaip juos surasti ir papra-
šyti, kad jie mums talkininkautų
ir mūsų parengimus užpildytų
savo kūryba ir darbais, tuo tarpu
kai galime išsiversti be jų, mes jų
ne tik neprisimename, bet aki-
vaidžiai aplenkiamo. Išstisus me-
tus reikalingi kiekviena proga
tiek dainininkai, tiek paskaitinin-
kai, tiek kitokio žanro meninin-
kai, bet kada rengiamas koks nors
platesnio masto subuvimas, me-
tinis kurios nors organizacijos
ar bendruomenės balius, žiūrėk,
garbės pakvietimus gauna pirmi-
ninkai ar kitokie vadai, tuo tarpu
apie šiuos labiausiai vertus pa-
garbos ir respekto žmones net
nepagalvojama, nors jų paslau-
gomis ir darbo vaisiais kiekvien-
s vienetą ar organizaciją nau-
dojasi ir jų pagalbos šaukėsi. Čia
nenorima nuvertinti ir paneigti
organizacinių vadovų reikšmės ir
svarbos. Tačiau šandien jie yra
pirmininkas ar koks nors kitas
visuomeninis pareigūnas, o rytoj
jo vietoje atsistos kitas, tuo tarpu
mūsų bendruomeniniame gyve-
nime tiek menininkas, koks jis
bebūtų, tiek kultūrininkas yra
visą laiką pastovus ir nepakei-
čiamas. Tad ar nereikėtų dau-
giau atkreipti į juos dėmesio,
daugiau skirti jiems respekto?
Tegu ir eiliniame bendruomenės
ar organizacijos subuvime būtų
gražu, jeigu rengėjai kiekvienu
atveju numatytų bent vietą ir
atsilankiusius pasodintų, kad ne-
reiktų patiems alkūnėmis kovo-
ti už kėdę ar stalo kampą. Iš-
kilmingų minėjimų metu turėtų
juos pakviesti garbės svečiais ir

Su gilia širdgėla pranešame Australijos Lietuvų Bendruomenei, kad kovo 4 d.
mirė Adelaidės lietuvių katalikų kapelionas kunigas

JUOZAS KUNGYS

Liūdesio valandoje užjaučiame visus lietuvius katalikus, o ypač Adelaidės katalikus
bendruomenės narius, a.a. kun. J. Kungio parapijiečius, netekusius savo dvasios va-
do, ir drauge gedime

ALB KRAŠTO VALDYBA

NESIROPINAMA LIETUVOS DARBO ŽMONĖS

"Tiesa" (45 nr.) įdėjo kolekty-
vinį Jonišio geležinkelio stoties
krovinių laišką:

"Mes, dvylika žmonių, jau ke-
linti metai Jonišio geležinkelio
stotyje iškrauname vagonus. Dir-
bant ir dieną ir naktį, pasitaiko
nelaimingų atsitikimų, bet niekas
mums už tai neatlygina. Atostogų
irgi negauname. Sako, dirbate pa-
gal sutartį, todėl nesate tikri ge-
ležinkelio darbininkai.

Prašėme, kad priimtų į profsa-
jungą, bet ir ši mūsų kratosi. Negi
nėra jokios išeities?" — klausia
darbininkai, baigdami savo laišką
laikraščiu.

Pasirodo, dvylika žmonių iškrau-
na ir pakrauna vagonus jau nuo
1957 metų. Per keturis metus "dar-
bininkų rojuje" niekam ir į gal-
vą neatėjo, kad šiems žmonėms
reikalingos atostogos, darbo dra-
bužiai, įrankiai. Jie net nelaikomi
darbininkais.

Jonišio geležinkelio stoties vir-
šininkas J. Stašys pripažįsta, kad
krovėjai dirba kiekvieną dieną,
tačiau laikomi... laikiniais darbi-
ninkais. Tokiems gi net Sovietų
Sąjungoje taikomi ypatingi įsta-
tymai.

"Tiesa" pastebi: "Sulaukę se-
natvės, krovėjai teisėtai norės gau-
ti pensiją, bet ir čia jiems niekas
neužskaitys darbo stažą". Žodžiu,
pats komunistinis organas prana-
šauja darbininkams sunkią ateitį.
(E)

— Vilniaus radijas vasario 24
d. paminėjo V. Mykolaičio-Putino
50 m. kūrybos sukaktį — sukako
50 m. nuo pirmojo eilėraščio pasiro-
dymo spaudoje (1912 m.). Apie
Putino sukaktį straipsnis paskelb-
tas "Literatūros ir Meno" žurnale.

THE LITHUANIAN QUARTET

pavadinimu išėina keturių lietuvių
autorii novelių rinkinys. Dalyvau-
ja: Al. Baronas su novelėmis "Dead
End Street", "The Sixth Genera-
tion", "Relay Race"; M. Katiliš-
kis su novele "On Whose Side is
God?"; A. Landsbergis su novele
"Words, Beautiful Words" ir Ig.
Šeinius "The Bishop and the De-
vil". Įvadą parašė prof. Charles
Angoff. Kaina — \$5. Leidžia Ma-
nyland Book leidykla Niujorke.

pan. Norint daug galima rasti
būdų ir priemonių tokiems žmo-
nėms parodyti pagarbą ir dė-
kingumą. O šito jie labiausiai nu-
sipelnę. Įsivaizduokime, jeigu jų
nė vieno savo tarpe neturėtume,
kuo bazuotųsi mūsų judėjimas
ir pastangos. Niekas nereikalau-
ja medalių, užtenka tik respek-
tyvaus žesto, išskiriančio juos iš
eilinės publikos, ir tai jau būtų
padaryta labai daug. Kiekvienam
bus aišku, kad mes mokame bū-
ti dėkingi ir gerbiame tuos, ku-
rie labiausiai to verti.

V.K.

TASMANIJOS PABAISA

Pereitą savaitę buvo užtikta
viename sunkiai prieinamame Tas-
manijos pakraštyje didžiulio gyvū-
no lavonas, kuris stebina Austr-
lijos mokslininkus. Gyvūno kūnas
labai primityvios formos, be galū-
nių, galvos ir akių, savo išvaizda
atrodo kaip apverstas netaisyk-
lingos formos dubuo. Visas kūnas
apaugęs smulkia vilna, o paties kū-
no audinys ir struktūra neturi
nieko panašaus su žinomų gyvulių
bei žuvų mėsos audiniais. Sydney
vakarinio dienraščio Daily Mirror
tvirtinimu, pabaisos mėsa ugnyje
kaitinama pranyksta nepalikdama

nei dūmų nei pelenų. Jaučiamas
tik labai keistas, su niekuo nepa-
lyginamas kvapas. Nors jo mėsa
palietus atrodo labai riebi, bet kai-
tinant netirpsta, o tik tai dingsta.
Pakraščio smėlyje gulįs pabaisos
kūnas yra apie 20 pėdų skersmens
ir keturių su puse pėdos augščio.
Mokslininkai spėja, kad tai esąs
vandenyno gelmių gyvūnas, kuris
mirdamas iškilęs į paviršių, ir jau
negyvą jūra išplovusi ant kranto.
Atsiranda liudininkų, mačiusių pa-
našių gyvūnų N. Zelandijos pa-
kraščiuose.

NAUJIENOS TRUMPAI

Vasario 5 d. Romoje mirė kar-
dinolas Gaetano Cicognani, brolis
dabartinio Vatikano valstybės sek-
retoriaus Amleto Cicognani. Jis
buvo Vatikano diplomatinėje tarny-
boje ir atstovavo įvairiose Pietų
Amerikos Valstybėse, o taip pat
ir Austrijoje. Jam mirus šiuo metu
liko 79 kardinolai.

Saaro krašto kasyklose, Vak.
Vokietijoje, vasario 7 d. kilus gais-
rui žuvo 116 žmonių. Išgelbėta
300, iš kurių apie 90 sužeistų. Di-
džiausia pasaulyje kasyklų katas-
trofa laikoma buvus Mandžiūrijo-
je, kur 1942 m. žuvo 1550 žmonių.

Popiežius Jonas XXIII paskel-
bė, kad visuotinis bažnyčios susi-
rinkimas bus oficialiai atidarytas
spalio 11 d.

Jungtinėse Amerikos Valstybėse
šiuo metu esą apie 10.000 aktyvių
komunistų partijos narių palygi-
nus su prieškariniais laikais, kada
buvo skaičiuojama apie pusę mili-
jono komunistų.

Amerikiečiai spėja, kad šiuo me-
tu pasaulyje aktyvioje karo tarny-
boje yra virš dvidešimt milijonų
vyrų.

Pereitą sekmadienį Rytų Berly-
no policija apšaudė britų karinės
misijos mašiną, kuri tarnybiniais
reikalais vyko iš rusų kariuome-
nės štabo Potsdame į vak. Berly-
ną. Mašinos šoferis sunkiai sužeis-
tas ir guli ligoninėje. Suimtas
britų pareigūnas rusų buvo tuo-
jau paleistas.

Olandai, konflikto metu su In-
donezija dėl Naujosios Gvinėjos
nuskandinę indonezų du laivus ir
iš skėstančių laivų nelaisvėn pa-
ėmę tų laivų įgulas, šiomis dienomis
perdavė Indonezijai. Gražino
52 belaisvius.

Nors trijų didžiųjų ministerių
pasitarimai prieš prasidedant 18-
kos valstybių konferencijai Gene-
voje vyksta teigiama prasme, vis
tik bijomasi, kad rusai savo išsi-
šokimais apsunkina ir temdo vil-

tis pasiekti kokių nors susitarimų
tiek 18-kos valstybių konferencijo-
je, tiek keturių didžiųjų, susitiki-
me, kuris planuojamas apie bir-
želio mėn. U.S.A. valstybės sek-
retorius Mr D. Rusk perspėjo Gro-
myko, kad Amerika tvirtai apsi-
sprendusi atnaujinti atominius
bandymus atmosferoje dar šį mė-
nesį, jeigu nebus pasirašyta su ru-
sais sutartis atsisakyti atominių
ginklų ir su stipria ir garantuota
tų ginklų gamybos kontrole. Ru-
sai šį kontrolės reikalavimą laiko
tik maskuotu amerikiečių špiona-
žu.

Š.m. sausio 20 d. Vliko VT Pir-
mininkui Jonui Glemžai sukako 75
metai amžiaus. J. Glemža ilgas
metus yra buvęs ir PLB Vokietij-
jos Krašto Tarybos ir Valdybos
narys ir ešes sunkias ir atsakin-
gas išdininko pareigas dar tuo me-
tu, kai buvo telkiamos aukos Va-
sario 16 Gimnazijos rūmų pirkimui.

Kovo 11 d. Lietuvoje įvyko ge-
neraliniai rinkimai į augščiausius
Sovietų Sąjungos organus. Tuo pa-
čiu metu buvo renkami deputatai į
vyriausiąją tarybą ir tautybių ta-
rybą. Į pirmąją tarybą Lietuva
renka 10 atstovų, į antrąją — 25.
Būkime tikri, kad išstatyti kandi-
datai buvo išrinkti, nes buvo iš-
statyta tik po vieną kandidatą.

Žinomas dar iš nepriklausomos
Lietuvos rašytojas ir meno istori-
kas Aleksis Rannit, daugiau lietu-
vis negu estas, pakviestas dėstyti
meno istoriją Yale universitete,
U.S.A.

LEIDINYS APIE ADELAIDĖS LIETUVIUS

Amerikos Jungtinėse Valstybėse
bus išleistas specialus leidinys apie
Adelaidės lietuvius. Leidinys apims
šitokias sritis: I. Lietuvių iškūri-
mas Pietų Australijoje; II. Lietu-
vių įnašas australams; III. Orga-
nizacinė Adelaidės Lietuvių struk-
tūra; IV. Kultūrinė veikla ir jos
veikėjai; V. Visuomeninės veiklos
išsišakojimas; VI. Jaunimo paren-
gimas lietuviškam darbui ir VII.
Poilsio valandos.

Leidiny bus gausiai iliustruo-
tas. Leidinio redaktoriai (Pulgis
Andriusis ir Vladas Radzevičius)
prašo visų adelaidiečių prisijusti
jiems nuotraukų iš pirmųjų dienų

MIRĖ Kun. JUOZAS KUNGYS

A.A. KUN. JUOZAS KUNGYS

Kovo 4 d. Calvary ligoninėje, Wagga vyskupo buvo paskirtas
Adelaidėje, mirė Adelaidės lietuvių katalikų kapelionas kun. Juo-
zas Kungys. Sekančią dieną jis bu-
vo pašarvotas lietuviškoje šv. Ka-
sis lietuvių kapelionas, bet netru-
zimiero koplyčioje, kur buvo lai-
komos gedulingos pamaldos. Ant-
liškoje parapijoje. Melbourne kun.
radienį, kovo 6 d. ryte jo kūnas
buvo perkeltas į Adelaidės kated-
rą, kurioje už kun. J. Kungį buvo
įsteigus Australijos Lietuvių Ka-
talikų Federaciją jis buvo pirmuo-
dos. Pamokslą pasakė Adelaidės
ju jos dvasios vadu ir vėliau net
pirmininku. Steigiant Melbourne
kilmingai nulydėtas į Adelaidės
lietuvių katalikų savaitraštį "Tė-
centenial kapines. Tai pirmas lie-
tuvis kunigas miręs ir palaidotas
iniciatorių ir leidėjų.

Australijoje.
A.a. kun. Juozas Kungys savo
kilme yra žemaitis, gimęs 1919 m.
vasario 14 d. Rensčių km., Rietavo
par., Telšių apskrityje. Baigęs
Telšių gimnaziją jis įstojo į Tel-
šių kunigų seminariją, tačiau ka-
ro aplinkybės neleido jam semina-
rijos užbaigti. Artėjant antrajai
bolševikų okupacijai jis pasitrau-
kė į Vokietiją ir įstojo į Eichstaet-
to kunigų seminariją, kurią baigė
1945 m. ir tu pačių metų liepos
29 d. buvo įšventintas kunigu.

Nuo 1946 iki 1949 m. a.a. kun.
J. Kungys gyveno Freiburge i. B.,
kur šalia savo tiesioginio pastora-
cinio darbo dar gilino teologines
studijas to paties Freiburgo uni-
versitete.

1949 m. birželio 1 d. kun. J. Kun-
gys pasiekė Australiją, ir Wagga

australiskose stovyklose, nuotraukų,
vaizduojančių savomis rankomis
statomas arba pastatytas laikinas
prieglaudas nusipirktuose
sklypuose, nuotraukų, vaizduojan-
čių savų namų statybas ir savomis
rankomis užbaigtus namus.

Visą lietuvių kūrinių norima
pavaizduoti progresyviai tiek žo-
džiu, tiek nuotraukomis.

Visos organizacijos, kurios no-
ri, kad jų veikla leidinyje būtų pa-
vaizduota aprašymu ir nuotrauko-
mis, netarpiškai susirūša su redak-
toriais. Visą medžiagą siųsti šiuo
adresu: V. Radzevičius, 21 Selby
str., Grassmere. Taip pat organi-

zacijos prašomos pagelbėti redak-
toriams arba jų pasirinktiems ben-
dradarbiams telkiniui leidiniui me-
džiaga.

Knygos medžiagai paruošti yra
nustatytas terminas, todėl nuo-
traukas ir medžiagą prašoma pri-
statyti iki kovo mėn. 15 dienos.
Vėliau gautos medžiagos nebus
galima įjungti.

Apylinkės Valdyba iš savo pusės
reiškia pageidavimą, kad visos
Adelaidės lietuvių organizacijos ir
pavieniai asmenys nuosirdžiai tal-
kininkautų paruošiant medžiagą
šiam reprezentaciniam leidiniui.

Apylinkės Valdyba (A.L.Ž.)

KAS GI MES ESAME?

Š.m. vasario 16 d. proga Mūsų Pastogėje tilpo straipsnis antrašte "Vasario 16-ji vakar ir šiandien", pasirašytas inicialais V.K., kurį būtų galima sutraukti į šiuos pagrindinius punktus: 1. Nepriklausomybei atgauti reikėjo dešimties metų karo ir daugelio gyvybių aukų. 2. Lietuvai sovietams okupavus, tauta veda žiauresnę ir daugiau aukų pareikalaujančią kovą. 3. Mes, atsidūrę laisvajame pasaulyje pamiršome tautos idealus, dauguma pasitraukė iš tautinės veiklos ir, straipsnio žodžiais sakant, dezertyravome. Dabartinė mūsų veikla daugiau bazuojasi socialiniu bendravimu, kuris daugiausia įgauna vaidybinį pobūdį, o ne idealais pagrįstą kovą už tautos laisvę.

Kas gi mes iš tikrųjų esame kovojančios ir kėnčios tautos atžvilgiu ir tarptautinės teisės požiūriu? Šį klausimą jau senokai norėjau pajudinti, bet anas minėtas straipsnis tik pagreitino apie tai pasisakyti.

Nuo pat atskyrimo su Lietuvos žeme sau taikėme keletą vardų: tremtiniai, emigrantai, pabėgėliai ir labai retai dezertyrai. Kuris iš šių vardų arčiausiai teisybės, jeigu atsižvelgtume į palikimą nuošaly visus asmeninius sentimentus ir laikysimės objektyvumo?

Visų pirmausia kokiomis sąlygomis mes atsiskyrėme su tauta? Kada vokiškoji okupacija baigė savo dienas ir gerai pažįstama bolševikinė pakartotinė visu sverio gulė prie Lietuvos etnografinių sienų, tauta klausė — ką dabar daryti? Daugumos apsisprendimas buvo aiškus: pasilikti savo ir savo tėvų žemėje, sutikti visus sunkumus ir pakelti visas aukas, kokių tik bausis okupantas pareikalaus. Maža gi tautos dalė — apie 65.000, kurių tarpe esame ir mes, neišdriso antrą kartą patirti bolševikinio teroro ir bėgo į Vakarų, tikėdamiesi karo pabaigą išgyventi vokiečių tarpe, o po karo susilaukti laisvesnio gyvenimo ir gal greitesnio ar vėlybesnio sugrįžimo į tėvynę. Taigi, mes esame savo laisva valia apleidę kraštą, niekas mūsų netrėmė, ir mes nesame jokie tremtiniai su maža išimtimi tų, kurie buvo vokiečių areštuoti ir išvežti į kalėjimus ar darbus, bet jų skaičius, palygin-

ti, nėra didelis.

Tiesa, eilę metų mes buvome priversti alijantų puskarininkiams bei viršiloms, UNRA bei IRO raštininkams pasakoti apie savo ištrėmimus, nes jie buvo tamproje sąjungoje su Stalynu ir jieškojo nekaltų žmonių kraujo. Betgi tie jieškojimo geresnių arklų, vežimų, dviračių ir mašinų, kad tik lengviau ir greičiau pasiektume tą "tremtinio" kraštą — Vokietiją.

Anuo metu, apleisdami savo kraštą, vargu ar galėjome save vadinti emigrantais, nes ne geresnio krašto ir ne sotesnės duonos ėjome jieškoti. Taigi, dabar atrodo, kad artėjome prie tikrojo savo vardo pasilikusios tautos atžvilgiu. Mes pabėgome savo pačių apsisprendimu su mažomis išimtimis ir kaip tik tokiu momentu, kai viena tauta ruošėsi pasitikti priešą ir

pakelti jo sunkią okupaciją. Jeigu eininio kario pasitraukimas iš kariuomenės netgi taikos metu laikomas dezertyravimu ir gana griežtai baudžiamas, tai mūsų pabėgimas iš tėvynės tuo kritiškuoju momentu užtraukia mums dezertyro vardą, nors tai mums ir nemalonu.

Tarptautiniu atžvilgiu mums labiausiai tiktų politinio pabėgėlio vardas, ir mes tokiais iš tikrųjų esame.

Jausdami tam tikrą įsipareigojimą savo tautos atžvilgiu turėtume savo visas jėgas skirti mūsų tautos labui ir ypač kovai už Lietuvos laisvę ir tautos kančių trumpinimą. Tačiau, kaip aname vasario 16 d. straipsnyje aiškiai pabrėžiama, kad mes ne tik dezertyravome iš tautos likiminės kovos, bet ir čia, laisvajame pasaulyje, sočiai ir patogiai gyvendami dezertyruojame iš tautinės veiklos, kuri turėtų būti vedama už krašto išlaisvinimą. Kitaip sakant, di-

delė mūsų tautiečių dalis tampa jau net dezertyrais kvadratu.

Žinoma, toks nuogų faktų patikimas daug kam bus nemalonus, kaip lygiai kam nepatiko anas vasario 16 d. proga Mūsų Pastogėje patalpintas straipsnis. Štai, "M.P." Nr. 8 L. Lygumietis, atsiliepdamas į augsčią minėtą straipsnį su užklausa "Ar turime dezertyrų?", aišku, jis jų visai neranda, tas straipsnis esąs aptemdęs vasario 16-tos d. šventiškas nuotaikas, teigia, kad nėra autoriteto, kuris galėtų lietuvių rūšiuoti, o kadangi Kudirka lietuvių taip pat surūšiuodavo ir dezertyrus pasmerkdamas ir išjuokdamas, tai Lygumietis Kudirką šiems laikams visai atmeta pareikšdamas: "Šiandien ne Kudirkos laikai, kai jo aštrios satyros buvo tinkamu atpildu tautos išgamoms (mano pabrūkta, J.P.K.)."

Iš viso, perskaitęs L. Lygumiečio straipsnį, neradau atsakymo ar svarios kritikos į rašinį "Vasario 16-ji vakar ir šiandien", bet tik autoriteto ginčą paties su savimi, vieno sakinio prieštaravimą kitam. Keletas palyginimų. Štai L. Lygumietis labai nedviprasmiškai teigia: "Aš nežinau, ar mes turime australiškosios lietuvių bendruomenės tarpe tokių autoritetų, kurie jaustųsi turį moralės teisės rūšiuoti jos narius ir įsakinėti jiems veikti." Visai pamiršęs, ką pasakė šitame sakiny, kitoje straipsnio vietoje L. Lygumietis vis dėl to aiškiai pats surūšiuoja tuos bendruomenės narius sakdamas: "Tad bendruomenės narius pagal jų bendruomenės pasireiškimą tegalėtume skirstyti į aktyviusius ir pasyviuosius". Kas juokingiausia, kad šis L. Lygumiečio suskirstymas esmėje yra tas pats, kaip ir straipsnyje "Vasario 16-ji vakar ir šiandien", tik ten pasyvieji pavadinami "dezertyrais". Skirtumas tik toks, kad L. Lygumietis tiesą bando parodyti suvyniotą į nosinaite, o aname straipsnyje tiesa buvo padėta ant delno, tai ir viskas.

Arba kitas palyginimas. L. Lygumietis straipsnio pradžioje sako, jog tas straipsnis aptemdė vasario 16 d. šventės nuotaikas, kad jo tema nėra originali, kad skirstyti tautiečius niekas neturi autoriteto (išskiriant L. Lygumietį, J.P.K. pastaba), gi pabaigoje apie tą straipsnį daro tokias išvadas: "Aš pripažįstu, kad straipsnis stiprus, gražiai literatūriškai apipavidintas, parašytas gera intencija, keliamos idėjos aktualios (mano pabr. J.P.K.), bet minčių perteikimo forma, netikslus parinkimas

VASARIO 16-ji LIETUVOS PASIUNTINYBĖSE

Vašingtone, vasario 16 d. į Lietuvos Atstovo ir p. Kajeckienės surengtą priėmimą Lietuvos Pasiuntinybėje, atsilankė keli šimtai svečių. Priėmimo dalyvavo valst. sekretoriaus D. Rusk žmona su dukterimi, valst. sekretoriaus padėj. Europos reikalams Foy Kohler, Rytų Europos direkt. H.G. Velder su žmonomis ir eilė kitų patsireigūnų. Dalyvavo Kongreso atstovai, iš diplomatinio korpuso — dekanas, Nicaraguos Ambasadorius su eile ambasadorių ir atstovų, bažnytinės hierarchijos atstovai, karškiečiai, teisėjai ir kt. Priėmimo dalyvavo ir vietos lietuviai, Delegacijos ir Balt. Rūmus nariai bei lietuviai kunigai, sakę invokacijas Senate ir Atstovų Rūmuose. Kaip pastebėjo Vašingtone dienraštis "The Evening Star", Lietuvos Atstovo priėmimas savo šilta atmosfera išsiskyrė iš kitų diplomatinio priėmimų.

kai kurių frazių ir epitetų nepalengvino keliamos problemos išsprendimo, bet ją pasunkino". Čia ir vėl didelis pats sau prieštaravimas. Juk jeigu sutinkama su straipsnio visa esme, kas iš citatų aiškiai matyti, tai nurodyti, kokiomis frazėmis straipsnis turi būti rašomas, kalbėti dėl minčių perteikimo formos ir epitetų bei kitų antraščių ir trečiaeilį smulkmenų tikrai neverta.

Prieš baigdamas dar noriu atskirai paminėti L. Lygumiečio padarytą pirmą precedentą Australijos lietuvių gyvenime, o gal ir iš viso lietuvių gyvenime, tai atmetimai Kudirkos ir jo kūrybos šiems laikams. Jeigu kai kam paskačius Kudirkos satyras darosi "vagie, kepurė dega", tai dar nereikia, kad jis yra atmetinas. Priešingai, gal geriau būtų perkrauti savo sąžinę, susimąstyti ir keisti savo tautinio gyvenimo kursą taip, kad skaitymas tų satyrų nekutentų sąžinės. Čia norėjau pažymėti, kad L. Lygumietis pasielgė per drąsiai išbraukdamas Kudirką ir jo kūrybą iš mūsų gyvenimo, nes jo pavyzdžių gali pasekti ir kiti ir nubraukti sau nepatinkamus tautos veteranus, kaip Valančių, Baranauską, Šliupą, Smetoną, Grinių ir t.t. Ir kas galų gale liks mūsų tautinei veiklai pavyzdžiais ir autoritetais?

Paryžiuje, Lietuvos ministeris Prancūzijoje ir V. Lozoraitienė vasario 16 surengė priėmimą, į kurį atsilankė Užsienio reik. mjos valdininkai, parlamento nariai ir senatoriai, draugingų kraštų diplomatai, gausūs politikai, profesorai ir rašytojai. Priėmimo Lietuvos Pasiuntinybėje dalyvavo ir Paryžiaus lietuvių kolonija su Bendruomenės Tarybos pirmininke S. Jokubauskaite — Pagnier ir Valdybos pirm. kun. J. Petrošium. (E)

20 METŲ "AMERIKOS BALSUI"

Vasario 26 d. "Amerikos Balsas" radijo transliacijoms sukako 20 metų. Kai pradėdant darbą 1942 m. buvo transliuojama penkiomis kalbomis, šiandien "Amerikos Balsas" perduoda programas 36 kalbomis ir veikia per 700 val. per savaitę. Šiuo metu "Am. Balsas" perduoda programas per 87 radijo siųstuvus Per radiją pasakytose kalboje prez. Kennedy ypatingai išskėlė informacijos laisvės reikšmę, ją perduodant ir už krašto ribų. Pažymėtina, kad per Vašingtono siųstuvą, "Amerikos Balsas" jau 10 metų transliuoja kasdienines programas ir lietuvių kalba. (E)

NAUJA LIET. RAUDONOJO KRYŽIAUS VYR. VALDYBA

VLKas š.m. sausio 27 d. posėdyje paskyrė Liet. Raud. Kryžiaus Vyr. Valdybą tokių sąstato: pirm. J. Norkaitis, nariai — dr. kun. J. Petraitis, J. Kairys, Z. Glemžienė, M. Simaniūskytė-Panse, kandidatai — Babionaitė ir Z. Jauniškytė. (E)

IS LATVIJŲ NACIONALINIO FONDO VEIKLOS

Neseniai įvyko rinkimai į to fondo valdomuosius organus. Fondo rėmėjų visuose pasaulio kraštuose esą apie 1.400. Fondo metinis biudžetas 1961 m. siekė 35.000 švedų kronų. Šis fondas finansuoja propagandinę literatūros leidimą. Netrukus numatoma išleisti leidinį su 100 būdingų nuotraukų iš šių dienų Latvijos, ypač iš kolchozų gyvenimo, su latvių, švedų ir anglų k. tekstais. Rengiamas stambesnis vadovas apie Latviją. (E)

rie aukodami bufetui įvairiais produktais bei piniginiams aukomis taip pat padarydami kitus pataravimus prisidėjo prie pobūvio parengimo.

Ta pat proga patikiname, kad šis pavėlavimas įvyko ne dėl M.L. Klubu Tarybos kaltės. Dar kartą dėkojame ir tikimės Jus ateityje matyti Lietuvių Namų rėmėjų — taktininkų eilėse.

M.L.K. Taryba

MELBOURNO LIETUVIŲ KOOPERACINIS BANKAS

Melbournio Lietuvių Kooperatyvinis Bankas oficialiai įsteigtas 1961 m. lapkričio 4 d. ir pradėjo vykdyti bankines operacijas. Lapkričio 4 d. Lietuvių Namuose (12 Francis Grove, Thornbury) buvo sudėtos pradinės sumos, kurios įgalino Banko Valdybą suteikti reikiamas paskolas jų reikalingiems tautiečiams. Šio banko atstovs kiekvieną šeštadienį nuo 3 val. iki 6 val. p.p. dirbs savo raštinėje ir priimanis interesantus Lietuvių Namuose. Visi suinteresuotieji banko reikalais gali kreiptis minėtu laiku į Banko atstovą asmeniškai arba telefonu JJ 3691.

Taip ilgai laukto lietuviško banko pirmieji ledai jau pramūsti: ne tik kad jau turime šioji tokį kapitalą, bet jau spėta suteikti ir kreditų. Tai jau didelis žingsnis į priekį.

Kooperatinis bankas pagal įstatų skolina tik Kooperatyvo nariams, taigi norint pasinaudoti Lietuviško Banko patarnavimais reikia būti jo nariu.

Tapti nariu yra paprastas kelias: užpildyti įstojo formą, įmokėti įnašą ir jau esi narys. Įstojo formą blankai gaunami pas Banko valdybos narius ir atskirus platintojus.

Kaip paprastai biznio ir ekonominio pobūdžio organizacijos yra apolitiškos ir laisvos ekonomiškai liečiančių reikalų tvarkyme. Tad čia gali jungtis be išimties visi lietuviai, kad, reikalui esant, galėtų gauti paramą. O parama gali būti reikalinga staigiai ir netikėtai.

K. Prasmutas

Melbourn Studentų Seminaras

VYRESNIEJI AKADEMIKAI KALBA JAUNESNIESIEMS

Melbournio lietuvių studentų valdyba kovo 3 d. Lietuvių Namuose buvo surengusi seminarą. Seminaro tikslas ruošėjų žodžiais sakant, buvo supažindinti būsimuosius studentus su universiteto gyvenimu ir galimybėmis pasirinkti įvairius mokslo šakas.

Idomi seminaro tema sutraukė į Lietuvių Namus gražų jaunimo būrelį. Daugelis jų dėvėjo skautiškas uniformas — mat, ten pat įvyko Džiugo tunto sueiga. Šalia jaunimo atidžiai seminaro eigą sekė nemaža tėvų, nes ir jiems rūpėjo iš pirmųjų šaltinių patirti, kokia naštos dalis teks jiems pakelti jų sūnui ar dukrai apsisprendus siekti augštojo mokslo.

Pagrindinį pranešimą padarė seminarui vadovavęs studentų Valdybos pirmininkas Vyt. Šalkūnas. Jis suglaustai nupasakojo, ko universitetas, reikalauja iš studentų, kokia tvarka gaunamos stipendijos ir kas gali tikėtis stipendijas gauti. Pastebėjo, kad stipendijų gavimas darosi vis sunkesnis, nes konkurencija kasmet vis didėja. Paspakojosi apie studentų santykius su profesorais ir apie tą laisvą atmosferą, kuri jaučiama tiek auditorijose, tiek tarpusavyje santykiavime įvairiose organizacijose bei mažesniuose diskusijų būreliuose.

Pirmamečius nuosirdžiai įspėjo išmintingai naudotis universitete pajusta laisve. Esą, daugelis pirmamečių pasijutė, kad niekas jų nevertė mokyti bei klausyti, ką profesorius kalba, nesugebė patys susidrausminti ir, metų gale atėjus

egzaminams, skaudžiai nukenčia. Seminare dalyvavusiems vyresnių klasių gimnazistams kalbėtojas patarė, kad jau dabar pratintų savistoviai tvarkyti savo studijas ir laiką, kad tas pereinamasis laikotarpis iš mokyklos į universitetą tvarką nebūtų toks skirtingas.

Po p. Šalkūno pranešimo buvo kviečiami kalbėti atskirų mokslo šakų akademikai, neseniai baigę Melbournio universitetą. Kiekvienas iš jų kalbėjo apie savo fakultetą, paminėdamas, kurie dalykai yra privalomi brandos atestate (matriculation), kiek metų kursas užtrunka, kokios galimybės gauti darbą įsigijus specialybę, kiek galima tikėtis atlyginimo ir panašiai. P-lė J. Normantaitė kalbėjo apie humanitarinių mokslų fakultetą, inž. R. Šližys apie inžinerijos įvairias šakas, R. Žitkevičius apie gamtos ir matematikos mokslų fakultetą, V. Šalkūnas, būsimasis architektas, papasakojo apie savąjį fakultetą. Ponių R. Jakutytės — Lipšienės išsamų pranešimą patiekė raštu apie socialinių mokslų sritį perskaitė p. Šalkūnas.

Šiuo savo seminaru Melbournio studentų Valdyba gražiai pasitarus lietuviškai bendruomenė. Pirm. V. Šalkūnas užtikrino, kad ir ateityje jie numatą rengti seminarus, kuriuose galėtų dalyvauti ir svečiai. Be to, kvietė visus, kurie norėtų daugiau informacijų, liečiančių studijų problemas, kreiptis į studentų valdybą — ji mielai kiek galėdama padės.

Galvojimo veikimo veržlumas darosi pastabesnis. Mintis ir vaizduotė tampa aklysnė. Nuovargio jausmas pranyksta. Nemiga sutrumpinama. Todėl su malonumu iš ryto daugelis pietų kraštų gyven-tojų geria puoduką juodos kavos.

Po gerų pietų, kai viršinimo metu į vidurius suplūsta kraujas ir kai tikrai apima dvasios tingumas juodos kavos puodukas atgaivina ir pažadina veiklumą.

Maloniai kava atgaivina nuo šalčio ir karščio. Ji skatina odos praskaitavimą ir šlapumo išsiskyrimą. Kad smegenyse vykty geresnė kraujotaka, patartina vartoti kavą, kuri kartais pašalina ir galvos skaudėjimą. Apsinuodijimo atveju, nuo alkoholio, narkotikų ir nuo įvairių miego miltelių, patartina vartoti kavą. Rekomenduojama taip pat vieną puoduką kavos vartoti kaip vaistui tiems žmonėms, kurie turi žemą kraujo spaudimą. Be to kavos antrašteliai produktai žadina apetitą.

Galutinėje išvadose, dr. med. Karl Georg sako, kad kava yra geradarė, jeigu jos vartojimas neįsivirsta besaikiu gerimu. Ir pagaliau, kavos gėrėjai, kurie gausiai pilia pieną ar saldžią grietinėlę į kavą turi atminti, kad pienas ar grietinėlė didelę dalį kafeino išjūn-gia iš aktyvios veiklos. Cukraus vartojimas, kavos ir kafeino cheminio sąstato nekeičia.

J. Andriūnas

KAVA IŠ ŠVIESIOSIOS PUSĖS

"M.P." Nr. 8 apie kavą buvo rašyta iš tamsios pusės, šį kartą apie kavą rašo jos mėgėjai. Palyginkite ir patys spreskite.

Kava yra skubančiųjų žmonių malonus gėrimas, gydytojų pagelbininkė ir žmogaus dvasios ir kūno lygsvaros balansuotoja.

Sakoma, kad kava privalo būti karšta kaip pragaras, juoda kaip velnias, skaidri kaip angelas ir saldi kaip meilė. Ši prasminga minties reikšmė yra apgaubusi kantrybėje ir santurume paskendusiu diplomatų darbą.

Didieji pirkliai kietas konkurencijos rungtynes švelnina juodos kavos puoduku. Taurieji menininkai kūrybinio įkvėpimo galią gaviną skaidrios kavos lašeliu. Kavą geria visi tie žmonės, kurie nori sužadinti savo dvasios akimiras padarinius, kurie vėliau išryškėja aiškiais pavidalais ir žmogui atneša vidinę dvasios ramybę. Bet didelė dalis žmonių ją geria, kaip kasdieninį ir įprastą gėrimą.

Todėl netenka stebėtis, jei rimtas gydytojas, po sunkios operaci-

jos ir sudėtingos diagnozės, savo nervus ramina stiprios kavos puoduku, kad sugrąžintų savo dvasios ir kūno lygsvarą į normalią būklę. Apie tą nuostabų ir malonų gėrimą idomias mintis patiekia Dr. med. Karl Georg. Jis kalba ne tik apie to aromatinio gėrimo teikiamą žmogaus viduje laikiną malonumą, bet gvildina šį klausimą pagal žmogaus sveikatos požiūrį. Anot jo, jei žmogus neturi įtartinų ligos simptomų, kurie kavos pagrindinės medžiagos — kafeino gali būti dar labiau sustiprinti, tai tokiame žmogui kavos vartojimas yra patartinas.

Kafeinas veikia trikinančiai vegetatyvinę nervų sistemą, kuri ne žinomas funkcijas žmogaus kūne atlieka. Perdidelis kavos vartojimas gali būti sukrėdimo priežastimi: nemigo, rėmens ir bendras žmogaus kūne ramybės praradimas. Bet nežinot ir tai, šių dienų medicinos mokslas pripažįsta, kad kava vis dėlto yra svarbi žmogaus savijautos pagelbininkė.

Nedeginta gava gaunama iš šių kraštų: Vidurio ir Pietų Amerikos, Afrikos, Indijos ir daugelio pusiaujo salų. Rinkai pateikiama kava savo grūduose turi vandens, azoto, kafeino, riebalų, cukraus, rūgščių ir medienos.

Deginimo arba paruošimo proceso metu šitos sudėtinės medžiagos keičiasi. Tačiau kafeinas lieka nepalietas. Taip pat išsilaiko pagrindinės kavos savybės: kvapas ir skonis, kurie yra neatskiriami geros kavos palydovai.

Geras deginimas pažadina kavos aromata. Taip pat kruopštus kavos paruošimas ją vartoti gali pakelti jos aromata ir jo rezultato pastovumą.

Smulkus kavos grūdėlių sumalimas mažina aromato patvarumą. Ilgoje karšto vandens įtakoje iš kavos miltelių išsiskiria kafeinas ir išsilaiko aukščiausio pajėgumo laipsnyje. Kalkingas vanduo tačiau trukdo šią išsėgą ir neleidžia pakankamai gerai išsiskirti kafeinui.

Galvojimo veikimo veržlumas darosi pastabesnis. Mintis ir vaizduotė tampa aklysnė. Nuovargio jausmas pranyksta. Nemiga sutrumpinama. Todėl su malonumu iš ryto daugelis pietų kraštų gyven-tojų geria puoduką juodos kavos.

Po gerų pietų, kai viršinimo metu į vidurius suplūsta kraujas ir kai tikrai apima dvasios tingumas juodos kavos puodukas atgaivina ir pažadina veiklumą.

Maloniai kava atgaivina nuo šalčio ir karščio. Ji skatina odos praskaitavimą ir šlapumo išsiskyrimą. Kad smegenyse vykty geresnė kraujotaka, patartina vartoti kavą, kuri kartais pašalina ir galvos skaudėjimą. Apsinuodijimo atveju, nuo alkoholio, narkotikų ir nuo įvairių miego miltelių, patartina vartoti kavą. Rekomenduojama taip pat vieną puoduką kavos vartoti kaip vaistui tiems žmonėms, kurie turi žemą kraujo spaudimą. Be to kavos antrašteliai produktai žadina apetitą.

KAS NAUJO MELBOURNE?

PRANEŠIMAS

Melbournio Lietuvių Klubu Taryba praneša visų organizacijų ir pavienių tautiečių žiniui, kad norint pasinaudoti Lietuvių Namais įvairiems parengimams, susirinkimams, posėdžiams, vestuvėms ar kitokiems reikalams reikia iš anksto susitarti su namų administratorium p. J. Čirvinsku, tel. JJ-3691.

Priešingu atveju ne visada pagėdavimai galės būti patenkinti.

M.L. Klubu Taryba

PADEKA

Melbournio L. Klubu Tarybai malonu pranešti, kad prieš kiek laiko Lietuvių Namai gavo dvi stambesnes dovanas, būtent: p. Vytautas Anilius dovanojo didelį elektrinį rotatorių ir p. Feliksas Norvaiša — elektrinį šaldytuvą. Minėtos dovanos Lietuvių Namams yra tikrai reikalingos ir naudingos. ...Ponams Aniliui ir Norvaišai tariame nuoširdų ačiū.

M.L.K. Taryba

PADEKA

Melbournio Lietuvių Klubu Taryba su malonumu praneša, kad jos ruoštas vasario 17 d. pobūvis Nepriklausomybės šventės proga pilnai pavyko. Todėl Taryba jaučia maloniją pareigą pareikšti gilia padėką:

a) visoms mieloms viešnioms ir svečiams, gausiai dalyvavusiems pobūvyje;

b) ponioms M. Aukštikalnienėi, E. Balčiūnienei, A. Balčiūnienei, E. Ziedienei, panelei R. Ziedaitei,

ponams A. Čelnai, A. Dimindavičiui, ir B. Zabielai už gražios pobūvio programos išpildymą;

c) ponioms Marijai Antanaitienei, Julijai Kupšienei, Almai Mičiulienėi ir Tamarai Pošiūnienei už gražų pobūvio bufeto paruošimą ir malonų svečių aptarnavimą;

d) ponioms Marijai Antanaitienei, Julijai Kupšienei, Almai Mičiulienėi, Tamarai Pošiūnienei, Onai Maleckienei, Mėtai Mackevičienei, Irenai Mackevičienei, Pumputienei ir ponui P. Dranginiui už aukso bufeto paruošimą pinigais ar produktais.

Tariame ačiū ir visiems kitiems, kokių nors būdu prisidėjusiems rengiant šį pobūvį.

M.L.K. Taryba

PADEKA

Melbournio Lietuvių Klubu Tarybai yra priminta, kad rengto pobūvio — sezono atidarymo Lietuvių Namų sodyboje taktininkės ir taktininkai nebuvo spaudoje paminėti. Su tikru nuoširdumu visų atsiprašydami nors dabar dėkojame šio pobūvio taktininkams:

a) ponioms M. Antanaitienei, O. Jakutienei, J. Klupšienei, O. Matulionytei, ir Paragienei — bufeto paruošėjoms ir tvarkytojoms.

b) Ponioms Antanaitienei, Barkienei, Bartuškienei, Bitienei, Bredikienei, Bulakienei, Čirvinskienei, Jakutienei, Kabalienei, Kazlauskienėi, Klimienei, J. Klupšienei, Kuncaitienėi, Lipšienėi, Malakūnienei, O. Maleckienei, Matukevičienei, Meiliūnienei, Mikailienei, Morkūnienei, Paragienei, Ramanauskienėi, Šnirienėi, I. Tamoliūnienei, Vacebergienėi, Vingienėi, Ziedienei ir ponams Bacevičiui, Braniškai, Bruožui, Mičiului, Petrašiūnui ir Vingui, ku-

E. ŽIŽIENĖ

JAUNIMO PROBLEMOS

(Pabaiga)

ŽMOGUS IR ISTATYMAS

Nuo egoizmo pavojaus apsigynimui pirmiausiai norisi svarstyti visiems žmonėms bendras socialinio gyvenimo bruožas. Kad žmogus — bendruomeninis tvarinys — pats vienas fiziškai negali išsiversti, kad nuo seniausių laikų žmonės gyveno grupėmis — nereikalinga ir neįdomu bepriminti. Svarbiau įsisąmoninti, kad ir psichologiškai žmogus kitų žmonių reikalingas ir jo laimė didžiąja dalimi nuo kitų priklauso. Pripažinimas, supratimas, draugystė, meilė yra pagrindinės gyvenimą įprasminančios ir turtinančios vertybės. Vienatvė ir išskyrimas kiekvienam yra didžiausia nelaimė. Jau ir nedideliam vaikui skaudžiausias sielvartas yra žiūrėti į kitų žaidžiančių vaikų būrelį ir nemokėti ir jį įsijungti ar būti iš jo išstumtu. Suaugusiam kiekvienas laimėjimas tik tada įgyja prasmę, kada jis bent su vienu vieninteliu kitu žmogumi pasidalijamas. Pilnutinėje vienatvėje žmogus neįmanomas ir neįsivaizduojamas. Jei fizinis gyvenimas joje ir būtų palaikomas, tai jame nebebūtų charakteringų žmogiškųjų bruožų ir jis prilygtų gyvulių gyvenimui.

Tačiau joks bendruomeninis gyvenimas neįmanomas be įstatymų. Kuo skaitlingesnė ir glaudesnė žmonių bendruomenė, tuo svarbiau suderinti įvairiausias asmenybes, apriboti vieno individo laisvę, kad visiems tos laisvės būtų įmanomai daugiau: tuo daugiau tokių bendruomenė reikalauja įstatymų. Įstatymais suprantu netik civilinius valstybės, bet ir nerašytus moralės įstatymus, o taip pat ir nejučiomis išaugusius papročius, išorinio elgesio taisykles net etiką. Jokia žmonių grupė negali krūvoje gyventi be šitaip supratų įstatymo. Kaip paviršutiniškai žiūrint beatrodyti, įstatymas neatima žmogaus laisvės, bet ją sukuria ir apsaugoja. Kilęs iš tikrai

žmogui suteiktos racionalumo dovanos, įstatymas yra kiekvieno piliečio brangintina teisė, ne atsipalaidavimo šaukių varžtas. Tik iš visuomenės išmestieji, nubaustieji atsiranda „už įstatymo ribų“ ir todėl be jokių teisių bei apsaugos. Jei sudėtingame valstybiniame gyvenime atsiranda įstatymų, kurie regisi nepriimtini, ar besikeičiančiame socialiniame bendravime kai kurios konvencijos ima atrodyti atgyvenusios, jie taisytinai ne individualistiniu anarchiniu atmetimu ir savaip darymu, bet jungimusi į grupes, organizacijas, politines partijas, spaudą ir bendra organizuota pastanga keisti tai, kad nebetinkama. Ir jaunimas turėtų mokytis gerbti įstatymą, kaip žmogaus racionalumo išdavą, bendruomeninio gyvenimo pagrindą ir jų pačių paveldėtą teisę bei privilegiją. Valstybės ar viešasis turtas nėra, kaip iš kaikiurių paauglių pasielgimų atrodo, niekieno turtas, kurio negaila niekinti ar eikovoti, tai yra kiekvieno piliečio turtas. Už gautą paramą atsietiškumo išvengimas nėra laimėjimas, o tik nuskriaudimas bendruomenės, kuriai ir pats vengiantysis priklauso ir kuri jam neišvengiamai reikalinga. Be bilieto važinėjimas, bokalo ar šaukštuko iš restorano išsinešimas nėra kokios nors asmeniškos drąsos parodymas, o tik pigus vagilavimas, to paties rašyto ar nerašyto įstatymo laužymas, savo paties racionalumo paneigimas.

Supratus, kad bendruomenė su savo įstatymais ir įpareigojimais yra kiekvienam reikalinga būtinybė, reikėtų įsisąmoninti, kad jos sklandaus gyvenimo palaikymui ir naujų vertybių kūrimui reikalingas kiekvieno jos nario įnašas. Profesinis darbas nėra vien tik savo ekonominio gerbūvio užsitikrinimas, bet taip pat, ir svarbiausia, tarnavimas visuomenei, tarnavimas kitiems. Kol žmogus dirba

vien dėl savo asmeniškos naudos, tol jis negali jaustis tikru grupės nariu, tol jis vienišas, tol ir bendrojo gyvenimo progresas neįmanomas. Ir pats žmogus, tik visuomeninę darbo prasmę supratęs, tegali jame rasti pilną pasitenkinimą. Gi jį mokslą žiūrėtina, kaip į pasirodymą tokiame darbe.

INDIVIDAS IR ŠEIMA

Pagrindinė vieta, kurioje, vardan savo ir kitų laimės, reikia išsitydyti iš egoizmo, yra kiekvieno šeima, pradžioj tėvų, o paskui (Nukelta į psl. 4)

T. Zikaras: Rūpintojėlis.

K n y g o s

Aloyzas Baronas, **Lieptai ir bedugnės.** Dienraščio Draugo romano konkurse laimėjęs 1961 m. premiją. Išleido Lietuvos Knygos Klubas 1961 m. 280 psl. Kaina 3 dol. Viršelis ir ap-lankas dail. A. Kurausko.

Šioje knygoje autorius aprašo 1944 m. vasarą ir rudenį, kada iš rytų besitraukdami vokiečiai prievarta ėmė lietuvius apkasų ir fronto darbams. Autorius gyvai

pavaizduoja šių pusiau kareivių nuotaikas ir išgyvenimus, nesigaili kietų priekaištų patiemis vokiečiams, kurie juos traktavo kaip belaisvius ir vergus. Knyga parašyta rapartažiniu stiliumi, medžiaga sudėta gerokai žalia vieto-mis kartojasi iki nuobodumo. Tiek savo struktūra, tiek ir pačia medžiaga labai primena metais anksčiau išėjusią M. Katiliko knygą „Išėjusiems negrįžti“, tik ši pastaroji visais atžvilgiais pranašesnė — aiškiai rašytojo kūrinys, tegu ir bazuotas mūsų išgyventa realy-be.

Vytautas Mačernis, **Poezija.** Išleido I Laisvę Fondas lietuviškai kultūrai ugdyti 1961 m. Redagavo Kazys Bradūnas, iliustravo Paulius Augius. Išleidimą finansavo Dr. Albinas Šmulskystis. 238 psl. Kaina nepažymėta.

Tai yra liuksusinis enciklopedijos formato leidinys. Šioje knygoje surinkta visa mūsų sąlygomis prieinama V. Mačernio poezija, kuris mirė Lietuvoje 1944 m. spalio 7 d. Mačernis yra vienas iš naujosios krypties poezijos pradininkų. Jo bendraamžiai K. Bradūnas, A. Nyka-Nilūnas, H. Nagys ir kiti. Knyga brandi savo turiniu ir estetiška savo išvaizda. Tai yra pirmas tokio masto poeto pomirtinis leidinys ir, galima sakyti, reprezentacinis. Autorius gyvas būdamas nespėjo išleisti nė vienos knygos. Vos jam mirus jo stambų kūrinį Vizijas su keliais sonetais 1945 m. išleido Vytautas Saulius Italijoje.

Juozas Girnius, **Tauta ir tautinė ištikimybė.** Išleido I Laisvę Fon-das lietuviškai kultūrai ugdyti. 1961 m. Chicago. Knygos ap-lankas dail. Sigito Ramanausko. 320 psl.

Šią knygą galima palyginti su vokiečių filosofo J.G. Fichte veiku „Die Reden an die deutsche Nation“. Mums lietuviams šis veikalas galioja ir kaip vadovas ir kaip katekizmas nežiūrint, kur

mes gyventume ir ką beveiktume. Veikalas padalintas į dalis: a. Tauta, kur kalbama elementariniais tautiniais klausimais, b. tautinė ištikimybė svetur, c. tautinės ištikimybės pagrindai ir d. rezistencinis tikėjimas kaip tautinės ištikimybės siela. Tai nėra vien tik atitrauktinis filosofinis svarstymas apie tautą ir joje besireiškiantį žmogų, bet mūsų aktualių ir konkrečių problemų bekompromisinis gvilindimas, kas liečia kiekvieną atskirai ir visus bendrai. Tai yra veikalas, kokio seniai mums trūko.

Bernardas Brazdžionis, **Vidudienio sodai.** Poezijos rinkinys. Viršelis ir ap-lankas dail. Telesforo Valiaus. Išleido Lietuvių Dienos Los Angeles 1961 m. 126 psl. Kaina 4 dol. Už šiuos eilėraščius dar rankraštį autoriui buvo suteikta 1958-9 m. Aidų žurnalo literatūros premija.

Brazdžionis mūsų tautoje pasidarė toks populiarus ir prigijęs, kaip kad Maironis. Jo kūrinių dainuojami, visokiomis progomis deklamuojami pradedant nuo mažiausio ir baigiant seneliais. Pradėjęs rašyti kaip novatorių tiek savo stiliumi ir mintimis, po 1940 m. pasuko griežtai patriotine linkme, kurioje jis išlaikė savo patriotinį credo iki dabar. Šioje knygoje jaučiasi tarsi poeto atsikvėpimas po didžiosios misijos. Nuotaika atslūgus, jauti, lyg poetas atostogaudamas gėrėtųsi savo nueitu keliu. Čia jis yra giedresnis, ramesnis, nors tonas vietomis vis toks pat kietas ir neatlaidus, kaip kad anoms dienoms, kada jis šaukė tautą ir griovė status. a-a

52525252525252

DAR VIENA PREMIJA

Amerikoje išeinąs žurnalas „Lai-vas“ skelbia religinės kūrybos konkursą. Komisiškai rankraščiai įteikiami iki 1962 m. rugsėjo 1 d. Adresas: 4545 W. 63 St., Chicago 29, Ill., U.S.A. Geriausias kūrinys skiriamas 500 dol. Tema gali būti istorinė, biografinė, dogmatinė, moralinė, visuomeninė, bet dėstoma priimtinu kat. Bažnyčiai požiūriu.

Taip atrodo Lietuvoje

(ČIKAGIETIS ĮSPŪDŽIAI)

RUSAI GAUDĖ VAIGAILIŲ VYRUS, JAUNIMĄ

— Kada rusai užėmė šiaulius, Radviliškį ir nuėjo tolyn į Žemaitiją, tai pradėjo gyventojams rodyti, ką reiškia komunistinė santvarka. Pirmiausia, buvo išvaikyti stipriausieji Vaigailių vyrai — duonos gamintojai. Arestų banga nunešė kiekvieną, kuris bent kuo nors buvo pasižymėjęs, kuris nešė viltį tėvui ar motinai, kuris apskurčiau ir pavydingiau tvarkė savo ūkį. Suimtiesiems nebuvo jokių tardymų, nebuvo jokių teismų, niekas nevedė jokių klausinėjimų. Pagavo žmogų, išvežė — ir dingo! Tėvai, broliai ir seserys dar ir šiandien nežino, koks išvežtųjų likimas.

— Gyventojai dar nespėjo atsigriebti nuo pirmųjų areštų, visame krašte buvo paskelbta mobilizacija. Jauni vyrai turėjo stoti rusų kariuomenėn. Nebuvo jokių išimčių ir jokių lengvatų; nebuvo baltų ar mėlynų bilietai. Kiekvienas jaunas vyras turėjo mesti savo tėvus, ligonis, vaikus ir žmonas. Rusų kariuomenėn paimtas jaunuolis buvo įstatytas į gretas ir pasiųstas į frontą. Daugelis jaunų vyrų nebegrižo. Didokas jų skaičius neteko gyvybės Rytų Vokietijoje.

— Kada stipriausieji vyrai iš kaimų buvo išrinkti, tai pradžioje rekvizicijos, maisto ir turto atiminėjimas, nauji areštai...

NUŽUDE ŪKININKĄ SPULGINĄ, JO ŽMONĄ IR MAŽAMETI SŪNŲ

— Vieną dieną į Vaigailius atvažiavo trys mašinos ginkluotų rusų. Atvažiavusieji sustojo ties Juozo Spulginio namais. Juozas Spulginas, kaip tu dar turi atsiminti,

buvo vienas pavyzdgingiausių Vaigailių ūkininkų. Jis turėjo iš tėvo paveldėtą 30 hektarų ūkį. Spulginų mergaitės buvo kiek jaunesnės už tave, bet tu turi jas prisiminti, nes, atsimenu, kad darbymečiu eidavai jiems padėti vasaros darbais atlikti. Spulginai buvo dievo-baimingi žmonės, patys eidavo ir bažnyčią ir vaikus siųsdavo, mokėdavo visus mokesčius ir gražiai tvarkydavo ūkį. Nei pats Spulginas, nei jo vaikai negirtuokliaudavo...

— Ką atvažiavusieji rusai Spulginams pasakojo ir ką jie ūkio viduje darė — niekas nežino. Greičiausiai, kad krėtė namus ir ieškojo kokio turto. Kada namuose nerado, ko jie ieškojo, tai išsivedė ūkininką Juozą Spulginą į kiemą, pastatė prie daržo vartų ir ten pat nušovė. Iš namų išvesta Spulginienė, pamačiusi nušautą ir krintantį vyrą, suriko ne savo balsu ir norėjo prisiekti prie vyro. Du rusai ir ją privedė prie nukriusio vyro ir ten pat ją nušovė...

VYRESNIEJI VAIKAI PAIMTI KARIUOMENEN, O DUKTERYS IŠVEŽTOS Į SIBIRĄ

— Du vyresnieji Spulginų vaikai jau anksčiau buvo paimti kariuomenėn, „tarnauti socialistinei tėvynei“, kaip jie sakydavo. Namuos buvo likęs jauniausias sūnus Francisčkus, visų Pranelių vadinas, ir dvi suaugusios dukros. Rusai, nušovę tėvą ir motiną, už kelių minučių išsivedė į tą patį kiemą dar 16 metų nesulaukusį Pranelį, privedė prie nušauto tėvo ir kryžmai užverstos motinos, ir ten pat jį nušovė...

— Namuos dar buvo likusios dvi suaugusios dukros, puikios

merginos, geros dainininkės, dar geresnės darbininkės. Tos pačios, kurias tu, išvažiudama Amerikon, mažas palikai. Jos vienos galėtų žinoti, ko rusai iš tėvų norėjo ir už ką juos nubaudė. Bet jos buvo tų pačių rusų išvežtos į šiaulius. Daugiau mes jų ir nebematėm. Ką su jomis rusai darė — niekas iš mūsų tikrai pasakyti negalėtų. Atėjo gandai, kad jos kurį laiką buvo laikomos šiaulių kalėjime, labai žiauriai kankintos, o vėliau išsiųstos į Sibirą, amžiname sniege miškų kirsti...

SPULGINŲ ŠEIMOS IŠŽUDYMAS SUKRĖTĖ VISUS VAIGAILIUS

— Rusų kariuomenėn paimti vyresnieji Spulginų sūnūs niekad nebegrižo į Vaigailius. Greičiausiai, kad jiedu žuvo „gindami proletarinę tėvynę“, tuo tarpu tos pačios „proletarinės tėvynės rinktiniai atstovai“ užpakalyje nužudė tų gynėjų tėvus ir brolį, o seseris išvežė amžinojo vergijon.

— Spulginų šeimos išžudymas sukrėtė kiekvieną Vaigailių kaimo gyventoją. Mus visus apėmė baimė. Nežinojom ir ką kreiptis ir kas daryti. Kiekvienas norėjo ką nors daryti, bet tuo pačiu metu kiekvienas bijojo. Mus apėmė panika. Vieni norėjo bėgti į miškus ir slėptis; kiti siūlė gintis ir keršyti. Bet ką mes, kaime likę seniai, vaikai ir moterys, galėjome padaryti naujaisiomis žudymo priemonėmis ginkluotiems „proletariato tėvynės“ kariam?

— Iš laiško buvau supratusi, kad brolis Jonelis mirė savo mirtimi, — kiek atsipeikėjus dar užklausaui motinos.

— Kur parašėme, kaip įvyko, tai to laiško negavai. Kada parašėme, kad jis mirė, tai tą laišką, matyt, gavai. Rusai, dukrele, sušaudė Jonelį, rusai...

nepalieka naktį, jie skamba net ir tuo metu, kai kalbiuosi su žmonėmis ir esu kitų draugystėje.

RUSAI NORI ĮVARYTI LIETUVIAMS BAIMES

Bet vienintelė naktis, praleista motinos namuose, buvo tikras slo-gutis. Motinos nupasakotas vaizdas apie brolio nužudymą man nedavė ramumo iki ryto aušros. Jeigu rusų armija jau buvo tokia galinga, tai kuriam galui jau buvo reikalinga beginklė auka? Jeigu armijos tikslas kovoti su ginkluotais valstybės priešais, tai kodėl ji naudoja beginklius žudyti? Jeigu mano brolis būtų ką nors rusams ir padaręs, tai kodėl nesu-rošti jam teismo? Kodėl nepakviesti liudininkų? Kodėl neleisti jam atsivesti liudininkus? Kodėl nepasakyti, kuo jis rusams nusilialko?

Gal rusai jį sušaudė todėl, kad jis buvo Lietuvos, lietuvių ūkininko sūnus? Bet lietuviui rusams juk visai nesipriešino. Jau pirmos rusų okupacijos metu valstybės prezidentas, įsakęs nesipriešinti, išvažiavo į Vokietiją. Lietuvos kariuomenės vadas sovietų armiją pasitiko prie rubežas ir įsakė rusams nesipriešinti. Kada antrą kartą rusai įsiveržė į Lietuvą, tai Lietuvoje jokios lietuvių valdžios nebuvo. Lietuvoje suformuoti jaunimo daliniai tada vedė kovą prieš nacius. Marijampolėje ir Vilniuje naciai lietuvių jaunimą, gali sakyti, išskerdė, žiauriosiomis priemonėmis puolė beginklius. Jeigu lietuviai priešinosi naciams, jeigu lietuvių rinktinės vadą naciai net į stovyklą išvežė, kur jam teko skelbti bado streiką, tai už ką bausti nei Lietuvos kariuomenėje, nei rinktinėje netarnavusį Vaigailių kaimo jaunui?

NAKTĮ LIETUS PRASIVERŽĖ I VIDŲ

Karčių minčių, baurių vaizdų ir nemigos kankinama negalėjau užmigti. Staigiai užgirdau, kad kažkas graibosi šalia mano lovos.

Praplėsiu akis. Tamsu. Bet girdžiu, kad kažkas graibosi pagalvėje. Tarytum žiūrėjau kažkokią žmogystą.

— Kas čia? — užklausu.

— Tai aš, nebijok, — patylomis atsakė mano brolis.

— Ką tu čia darai?

— Nieko... Aš tik noriu apsaugoti tavo drabužius.

— Ar kas ateina? — užklausu, manydamas, kad kas nors gali kėsintis juos pavogti.

— Ne, niekas neateina, bet pradėjo smarkiau lyti, — atsakė brolis. Asloje jau klanas vandens ir girdžiu, kad varva nuo sienų...

— Na, dabar ir gana...

Atsikėliau ir aš. Prabudo visi miegojusieji. Pradžioje užsidegė degtukas, o vėliau ir šviesa. Gryčioje, prie durų, jau buvo tikras ežeras. Sienomis vanduo bėgo upe-liais.

Brolis norėjo atimti mano drabužius nuo sienos, kad nesuslaptų. Jis juos padėjo ant stalo. Jam nesmagu, ir visiems būtų labai nemalonu, jeigu man būtų tekę vilktis sumirkusia suknele.

GYVENTOJAI NEGALI PASITAISYTI STOGŲ

— Nejaugi negalite ir stogo pasitaisyti? — aš jau išmetinėju broliai. — Juk gyvenate šiame name, tai turėtumėte pasirūpinti, kad bent ant jūsų nelytų...

— Negalime, sesute, — man ramiai atsako brolis. — Pirmiausia, namas ne mūsų... Bet kurią dieną valstybės nuosavybė. Turime prašyti valstybės, kad parduotų mums reikalingų šiaudų. Be valstybės leidimo niekas šiaudų Lietuvoje dabar neturi. Pirkti ne toks lengvas dalykas. Jie brangūs, ne visuomet jų yra. Mes, mintantieji darbu kolchozuose, negalime leisti sau tokio liuksuso... Be to, jeigu ir užsakytum, tai kol stogui dengti rei-

kalingi šiaudai ateis, tai mes galime būti išvaryti į kitą namą, kuriame ne tik stogo, bet ir kreklių nėra. Tada teks prašyti grebėstų ir kreklių... Už kelių metų, ateityje, galime, žinoma, būti paprašyti, kad vyktume į naujai pastatytą butą... Nežinome, ar mums leistų taisyti šį namą. Jis valstybinis, gali būti taisomas tik „pagal planą...“

PALYDOVĖ LIEPĖ KELTIS 7 VAL. RYTO

Nieko daugiau jam nesakiau. Pamačiau, kad mano išmetinėjimas buvo be pagrindo. Taip pat pamačiau, kad Lietuvoje gyventojai yra bejėgiai. Jie džiaugiasi, kad jiems ant galvos nelyja. Jie mato, kad stogas yra skylėtas ir kad pūva viso namo sienos, bet negali gauti šiaudų saujos stogui pataisyti ir namui apsaugoti. Panaši būklė yra ne tik su namais, bet su visais ūkio padargais, gyvuliais, tvartais, laukais, traktoriais, mašinomis ir kt.

Vienintelis dalykas, kuris Lietuvoje gerai tvarkomas, tai javai. Vos tik tai spėja javus suvežti ir iškulti, supila juos į maišus ir išveža į „placiąją tėvynę“. Ten yra milijonai alkanų burnų, kuriems lietuviški rugiai, kviečiai ir miežiai labai gardūs. Prie iškultų maišų tuojau pastatomos sargybos, kad nedingtų susvertas grūdėlis, kad nenubyrėtų bent viena varpa. Matyt, kad sukolchozinti platūs Rusijos laukai, kuriais anksčiau buvo maitinami ne tik Rusijos gyventojai, bet ir vakarų Europa, nepašalinama pakankamai duonos patiems rusams.

Aptvarkėme drabužius, brolis išnešė laukan penketą kausų vandens, ir vėl visi sugulėm. Buvo jau po penkių. Paryčiu šiek tiek užmigau.

Bet 7 valandą ryto mano palydovė jau daužė į petį ir pataria keltis, nes 9 valandą ryto jau turime išvažiuoti.

(Pabaiga sekančiame Nr.)

BENDRUOMENĖS ŽINIAI

PASINAUDOKIME PROGA!

ALB Krašto Valdyba, norėdama išrūpinti bendruomenės narius, kurių lengvatų, susitarė su viena Sydney firma SYDNEY WIDE, kad bendruomenės nariai, pirkdami šioje firmoje sau reikalingus daiktus ar įrankius, gaus žymią nuolaidą. Kaip iš skelbimų žiame numery matyti, prekių pasirinkimas yra gana didelis. Šias pirkimo lengvatas gauna visi tie, kurie turi ALB Krašto Valdybos atitinkamus bilietėlius. Kadangi šis susitarimas su minėta firma buvo sudarytas su Mūsų Pastogės, tad pagal sutartį galiojančius bilietėlius gauna visų pirma M. Pastogės skaitytojai, tačiau šiomis lengvatomis gali pasinaudoti ir kiekvienas bendruomenės narys, kreipdamasis bilietėlio reikalui. Mūsų Pastogės administracija. Perkant užtenka tik parodyti patį bilietėlį, ir krautuvės tarnautojai tokiame pirkėjui padarys atitinkamą nuolaidą.

Šita sistema pirmiausia teikia naudos pačiam pirkėjui. Žinoma, pati firma irgi už dyka netarpininkauja, tačiau jeigu kam reikia kokio nors daikto, jis šiaip pirkty normalia kaina, tuo tarpu jis čia sutaupytų vieną kitą svarą, o ant stambesnio net keliolika arba keletą dešimt. O tai jau būtų per metus graži suma, kurią gali kam kitam sunaudoti.

Kaip matote, šiai susitarimas pirmoj eilėj liečia tik Sydney gy-

venančius lietuvių, tačiau toji pati firma numato greitai laikui praplėsti savo krautuvę tinklą ir kituose miestuose. Yra numatyta atidaryti krautuves Brisbane, Newcastle ir net Melbourne. Tad į šią schemą įeis ir kitų vietovių lietuvių, kurie galės augščiau minėtomis lengvatomis pasinaudoti. Be abejo, šio bandymo ir šios sistemos pasisekimas priklausys nuo pačių bendruomenės narių, jeigu jie parodys susidomėjimo ir intereso. Kiek teko girdėti Canberra lietuvių panašią sistemą naudojančių susitarę su vietine firma. Galimas daiktas, kad ir kitos vietovės, nelaikant mūsų minėtos firmos įsteigtinų skyrių, įieškos būdų panašiai laimėti atitinkamų lengvatų. Nežiūrint, kaip ir su kuo būtų tariamasi, bet tai yra gražus solidarumo žingsnis padėti saviems žmonėms, kuris tegali būti pačių bendruomenės narių tik su džiaugsmu ir dėkingumu priimtas, o kitų vietovių bendruomenės organams tinkamas paskatinimas ta kryptimi ką nors panašaus daryti. Užtenka tik pagalvoti, kiek gali vienas asmuo per metus sutaupyti, tai ką kalbėti imant visą reikalingą bendruomeninui mastu.

Jeigu ALB Krašto Valdyba atliktų tik tarpininko rolę ir buvo tariamasi M.P. vardu, tai tas įvykis grynai patogumo sumetimais: M.P. administracija turi skaitytojų sąrašus, ir todėl iš karto paskleidžia-

mas didesnis bilietėlių skaičius. Tačiau neaplenkiamas nė vienas bendruomenės narys, jeigu jis norės šiomis lengvatomis pasinaudoti. Kiekvienas lietuvis prašomas kreiptis į M.P. administraciją, ir gaus bilietėlį. Atminkite, tik su bilietėliu ir jį parodžius skelbime nurodytų krautuvę tarnautojams gausite už perkamą prekę sutarty numatytą nuolaidą. Bilietėlio reikalui rašykite: Box 4558, G.P.O., Sydney.

Patarnavimas bendruomenės nariams

CASH or
TERMS

DIDELĖS NUOLAIDOMIS

GAUNAMI PIRMAEILĖS KOKYBĖS GAMINIAI:

Televizijos, šaldytuvai, skalbimo mašinos, radijai, radiogramos, žolapjūvės, elektriniai reikmenys, dujinės ir elektr. krosnys, raš. mašinė, laiveliai, foto aparatai,

filmos, baldai, grindų užtiesalai, medžiagos, patalynė, vyr. ir mot. laikrodžiai, dviračiai, vyr. kostiumai, kelnės reikmenys, prefabikuoti garažai, užuolaidos ir t.t.

SYDNEY WIDE INDUSTRIES PTY LTD

VISŲ NAMŲ APYVOKOS
REIKMENŲ SPECIALISTAI

Krautuvės: City: 393 Pitt St.
(Tarp Liverpool ir Goulburn gatvių)
Tel.: BM 2791

Parramatta: 333 Church St.
(priešais David Jones)
Tel. YL 0401

Kingsford: 273 Anzac Parade.
Tel. 663-0571

Crows Nest: 112 Willoughby Rd.
Tel. JF 5971

JAUNIMO...

(Atkelta iš psl. 3)

savo paties sukurta. Tačiau mokytis reikia pimoje, nes antrojoje tai daug sunkiau, nes jau per vėlu. Neveltui sakoma, kad kas moka būti atidus sūnus, tas būna ir atidus vyras ir tėvas, o mylinti duktė būna ir mylinti žmona bei motina. Vaikui jo šeima yra vienintelis židinys, kuriame jis neabejotinai priklauso ir besąlyginai mylimas. Visiems žinomi kai kurie modernioje raštijoje, o ir kasdieniniame gyvenime, keliama argumentai, kad vaiko atsiradimas šeimoje tėra biologinis atsitiktinumas, kad niekas neprašė būti pagimdytas ir todėl tėvams už nieką neskolingas. Aišku, kad vaikas tėvams neskolingas už savo atsiradimą pasaulyje ir ne juo remiasi jo meilė ir pagarba. Tačiau jis skolingas už penkiolika, dvidešimt, o dažnai daugiau metų meilės, kuria jis buvo supamas, rūpesčio, su kuriuo kiekvienas jo žingsnis buvo sekamas, nepailsančios pastangos jo kelią išlyginti, jo sielvartus sumažinti surasti priežasčių jo džiaugsmui. Visa tai nėra biologinis atsitiktinumas, bet turtas, už kurį visą gyvenimą pasileikama skolingi. Visi normalios šeimos užaugę vaikai prisirišę prie savo šeimų, kaip ir jų šeimos prie jų prisirišusios. Kiekvienas yra pasiryžęs savo pasenusius tėvus globoti, nelaimės išliktam broliui ar seseriai padėti. Tikrai to neužtenka. Neužtenka savęs patogių įtikinti, kad maži, smulkūs, kasdieniniai dalykai nėra svarbūs ir kad kiekvienas turės progos savo prisirišimą ar dėkingumą parodyti ištikus didiesiems, svarbiems gyvenimo momentams. Kartais tie didieji momentai visai neįtikina: ne visi tėvai senatvėje vaikų globos reikalingi, ne visus brolius ar seseris ištinka nelaimės, kuriose jiems reikia pagalbos ranką ištiesti. Gyvenimas diena iš dienos ir metai iš metų susideda iš mažų, menkų ir regimai nereikšmingų dalykų, kurių svarba ir glūdi tame, kad jie tą gyvenimą padaro arba pilną laimės, ar per dūm nelaimingą. Apie tuos mažus dalykus, kasdieninį atidumą, mandumą, užjautimą, pareigom ir atsakomybę dalinimasi kiekvienas žmogus ir turi išmokyti galvoti nuo ankstyviausios jaunystės. Kiekviena tokia smulkmena reikalauja nuolatinio savo ego atsakymo

ir nepaliaujamo savęs kitiems dalinimo. O tai didelis ir nelengvas, gal net heroiškas mokslas. Vyrui ar tūviui į karą išėjus, yra lengviau pasiryžti, jį be abiejų kojų grįžti iki grabo lentos slaugyti, negu normaliam ir patogiam gyvenime rasti kantrybės su šypseną klausyti to paties žmogaus dešimtą kartą pasakojamų anekdotų. Neperseniausiai vienas Viktorijos dienraščių patalpino straipsnelį reiškiantį rūpestį dėl beaugančio dirbančio jaunimo egoizmo. Kad ir netiesioginiai ar nepilnai, jis liečia ir tą mūsų jaunimo dalį, kuri ar tai per atostogas ar dalį laiko dirbdama, ar stipendijas gaudama, nors dar pas tėvus gyvena, bet jau sugebėjo rasti sau pajamų šaltinį.

Straipsnelio autorius teigia, kad tokie užsidirbantieji jaunuoliai savo pajamas sunaudoja vien tik sau patiems, imantriai, reikalingi ar nereikalingi drabužiai, patefono plokštelių, vėliausio modelio nešiojamų radijo aparatų, net automobilių pirkimui, nei neprisileidami minties, kad nors mažą savo pajamų dalimi pasidalintų su savo namiškiais. Tokie jaunuoliai, vėliau sukūrę šeimą, nesugeba jų išlaikyti, nes jie temoka galvoti apie save, o šeimoje visą laiką ir viskuom dalijamasi, nuo savęs atimama ir kitiems atiduodama. Netikiu, kad mūsų šeimai būtų pasiekę panašaus egoizmo laipsnio, bet pavojingas yra, o nuo jo apsiginti, užsidirbantieji galėtų mokytis savo kitų nepamiršimą parodyti kad ir tokiomis smulkmenomis, kaip mažos dovanėlės broliui ar seseriai, gėlių puokštės ar šokolado plytelės motinai, vyno bonkos ar naujo žurnalo tėvui kartkartiniu nupirkimu, motinos į kiną ar tėvų ir meškerystę pakvietimu ir taip toliau. Tuomet ir jie patys patirs, kad duoti nemažiau saldu, kaip gauti. Ir ne vien uždabriu dalinamasi: netikėtai pasiūlyta talka namų ruošoje, su intencija užmegstas pašnekesys su tuo šeimos nariu, kuris atrodo nusiminęs ar vienišas — atneša tiek džiaugsmo, kad jie verti pastangų.

Tarp žmonių gyvendami, žmonių artumo ir bičiulystės esame labiau negu ko kito reikalingi, o juos tada tesurandame, kada esame patys pasiruošę juos nešti kitiems.

Skaitytojų Nuomonės

LAISVOJI SKAITYTOJŲ TRIBUNA. UŽ JOS TURINĮ REDAKCIJA NEATSAKINGA.

BAIKIME GINCUS

Gerb. Redaktorium,

Atrodo, kad ginčai tarp "Pastogės" ir "Aidų" tiek įsisiūbavo, kad netrukus galime prieiti prie absurdiškos padėties.

Reikalas jau darosi daugiau asmeniškų ambicijų, žinabymosi ir užgauliojimo, bet tik ne tolerancijos ir pagarbos. Tautiečiams, esantiems toliau nuo centrų, kuriuose ta "kova verda", atrodo, ginčai kristalizuoja tarp pustuzinio asmenų. Skiltys mums taip brangių savitraščių užpildomos ginčais, kuriais dauguma skaitytojų visai neužinteresuoti. Jų vietoje galėtų būti patalpinta medžiaga, kuri būtų visų laukiama ir naudinga.

Abi pusės dirba didelį darbą lietuvių bei išlaikyti, bet tas darbas tampomas skirtingomis vėžėmis, kaip toje Krylovo pasakėčioje. Nukreipus visas pastangas į vienas vėžes, tas darbas būtų daug našesnis.

Pastogėje neturėtų būti spausdinami straipsniai, nepalankūs kitai pusei. Bet kitos pusės argumentacijos, kad ir dėl pamaldų skelbimo M. Pastogėje, nėra įtikinančios. Tokie skelbimai kad ir tarp religijai nepalankių straipsnių tikrai skaitytojų nebus suprasiti, kaip pritarimas tiems straipsniams. Juk Kristus leidosi nukryžiuojamas tarpe dviejų latrų, bet tas jo garbės nė kiek nenužemino. Žodžiu, kas nors kada nors turės padaryti taiką pradžią — tai kodėl ne dabar. Mes senoji karta išmirsime — negi paliksime tą nesantaikos sėklą priaugančiai kartai?

Norėtusi užbaigti pasiūlymu abiem savitraščiams paskelbti bent dvylikai mėnesių "moratoriumą" ir sustabdyti ginčus. Gal Dievas duos, per tą laiką atšals temperamentai, užsimirš, be to, ir laikas yra geriausias gydytojas.

S.S. Merredin, W.A.

KUO DAUGIAU RAŠYKIME
I MŪSŲ PASTOGĖ!

PŪKINĖS KALDROS

PLUNKSNINIAI MATRACAI, PAGALVĖS, LOVOS SKALBINIAI, kaip įpilai ir užvalkalai 63" (160 cm.) platumo, galima gauti firmoje

ROSE

38 WASHINGTON STREET, BEXLEY, N.S.W.

Rockdale stotis. Tel.: LW 1220
SKYRIUS: Flemings Corner Shop, 181 Queen St., St. Marys, N.S.W.
Mūsų atstovas Jus aplankys kiekvienu metu.

Prekės duodamos ir išsimokėjimui. Mes kalbame vokiškai.

DIDELĖS NUOLAIDOS
LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS
NARIAMS

Perkant grynais ar išsimokėjimui lietuvių bendruomenės nariams duodamos nuolaidos nuo 10 iki 40 procentų.

Susitarimai atlikti su plačiai žinoma firma, turinčia savo krautuves Sydney mieste ir pirmiesčiose, kuriose bendruomenės nariai su specialiais bilietėliais galės pirkis su žymia nuolaida. Visos prekės yra augščiausios kokybės ir naujausio modelio. Tomis pačiomis sąlygomis prekes galima gauti ir išsimokėjimui. Čia galima gauti visus namų apyvokai reikalingus dalykus. Iš jų paminėtini: televizijos, šaldytuvai, skalbimo mašinos, radijai ir

GRAŽIOJI DAINININKĖ

Oscar Wilde

Šešėlių pasaulyje tarp gražuolių moterų, mylimųjų, mokslininkų, poetų, astrologų ir nusidėjėlių maišėsi ir viena moteris. Jos vėdelėje žaidė mažytė šypseną.

— Kas šita nepažįstamoji? — pasiteiravo vienas neseniai patekęs į šešėlių karalystę. — Kas gi šioji vienintelė siela, nuolat nu-

radiogramos, elektriniai prietaisai, žolapjūvės, baldai, foto kameros, filmos, kilimai ir kitokie grindų užtiesalai, užuolaidos, prefabikuoti garažai, skalbinių džiautuvai, siuvimo mašinos, plėninės kriauklės (sinkai), dviračiai, rašomosios mašinė, laiveliai, vyriška apranga, laikrodžiai, žiedai, kelionės reikmenys, vaikų vežimėliai ir daugybė kitų.

Visi šie dalykai yra normalia tvarka gamybos įmonių gaminami. Nemokamas pristatymas į namus Metropolitan ribose. Į tolimesnes vietas pristatoma susitarus.

Smulkesnių informacijų šia pirkimo schema besinaudojant asmenys gali gauti iš savo bendruomenės vadovybės.

NAUJOS GRIEŽTOS BAUSMĖS

Sovietų Sąjungos aukščiausios tarybos įsakų įvesta mirties bausmė už kysininkavimą ir priešvalstybinę veiklą. Prieš metus mirties bausmė buvo taip pat įvesta už valstybinio turto grobstymą, pinigų padirbimą ir spekuliaciją valiuta. Nauju įstatymu kysininkavimas pirmą kartą baudžiamas 10 metų kalėjimo, kysininkavimas pakartotinai — mirties bausme.

kreipusi savo žvilgsnį į dangų? Kokią paslaptį ji paliko žemėje? Žmogus su sudžiūgusiu lauru vainiku rankoje jam atsakė:

— Ši moteris žemėje buvo didi dainininkė. Jos balsas buvo toks tyras, kaip žvaigždė dangaus mėlėje. Kai išmušė jos paskutinė valanda, tada galingasis Viešpats nusprendė, kad toks pulkus balsas negalys mirti, ir po mirties jos balsas tapo įjungtas į dangiškąją muziką. Tik ji vienintelė tegali savo balsą dabar girdėti ir prisimena jo žavesį. Nekalbink jos, Ji tiki esanti danguje.

Kai žmogus su lauru vainiku rankoje nutilo, atsiliepė kitas:

— Netiesa, ką tu kalbi. Šios moters istorija visai kita. Dar ją gyvą vienas poetas apdainavo, ir dar ir šiandien jos garsus vardas tebėra žmonių lūpose. Ji klausosi pagyrimų, kurie visomis kalbomis tebeskamba pasaulyje. Tai tokia jos istorija.

— O kaip su poetu? — paklausė šešėlių karalystės naujokas. — Mylėjo jis ją ar jinau mylėjo ji?

— Visai ne, nors jie susitinka kiekvieną dieną, bet jinau nepažįsta jo. O jis — ar jisai ją pažįsta? — Jis, — atsakė šypsodamas žmogus, jis pasakoja dabar kitiems apie jos balsą. Jisai dabar kartoją pasakas, kurias buvo apie ją sukūręs, kai dar abu tebegyveno.

Neseniai atvykęs pastebėjo: — Visai nesvarbu, ar poeto pasakas yra tikros, ar išgalvotos. Svarbu, kad jos teikia šešėlių karalystėn patekusiai sielai džiaugsmo...

sidėjęs Australijos lietuvių tarpe.

2. Neskaitant savo jau 13-kos metų bendradarbiavimo "Mūsų Pastogėje", prieš 8-rius metus buvau pakviestas a.a. J. Kalakausko vesti patį pirmąjį nuolatinį ir, mano kaip redaktoriaus, atsakomąjį atskirą Sporto Skyrių, kuris be išimčių, išėjo kiekvieną savaitę ir per tą laiką į savo bendradarbių eiles įtraukė didelį skaičių rašytojų.

3. Be abejonės galiu tvirtinti, kad nei vienas kitas Jūsų leidžiamas ir redaguojamas laikraštis skyrius negali susilyginti nei savo senumu, nei išleistų numerių, o taip pat ir savo skaitytojų, ypatingai jaunimo, skaičiumi.

A. Laukaitis,
Sporto skyriaus redaktorius

MURRAY'S

HEALTH FOOD STORES

646 George St., Sydney, Australia

(Kampas Liverpool St.)

TEL.: 21-4254 arba BA-4254

(ANKSČIAU IŠ KINGS CROSS, SYDNEY)

JEIGU JOS TURITE GIMINIŲ LIETUVOJE, tai jie tikrai gaus Jūsų siuntinį nieko neprimokėdami, jei siųsite jį tik per visiemis gerai žinomą ir rekomenduotiną firmą: MURRAY'S HEALTH FOOD STORES, kuri paskutiniuosius 12 metų turi kontaktą su Vnespolsiltorg'u. Nesiduokite klaidinami kitų skelbimų.

12 metų mūsų darbo ir patyrimo siunčiant siuntinius galutinai įrodė, kad su tikslumu ir geram stovyje JOSŲ siuntinys gaunama jūsų giminių pilnoje tvarkoje.

Mūsų firma — MURRAY'S HEALTH FOOD STORES — dar nei vieno siuntinio nepražūdė per visą 12 metų, nes Jūsų siuntinys yra dviguba vertė apdraustas nuo galimo žuvimo, ir mes pilnai garantuojame Jūsų siuntinį iki to laiko, kol jį gauna Jūsų giminės.

Jūsų siuntinys pasiekia gavėją paprastu paštu per 2 mėnesius (maždaug), o Jūsų oro paštu siųstas siuntinys pasiekia per 12 dienų.

REGISTRUOTI SKYRIAI:

SYDNEY:

CABRAMATTA: MURRAY'S HEALTH FOOD STORES, 143 Cabramatta Rd. Tel.: UB 2082.

PARRAMATTA: MURRAY'S HEALTH FOOD STORES, 293 Church St. Tel.: YL 9728.

BANKSTOWN: MURRAY'S HEALTH FOOD STORES, 5 Kitchener Pde. Tel.: UY 8089.

NEWCASTLE: MURRAY'S HEALTH FOOD STORES, 557 Hunter St. Tel.: B 3596.

NEWCASTLE: MURRAY'S HEALTH FOOD STORES, 93 Northumberland St., Wickham, tel.: 61-5180.

PORT KEMBLA: MURRAY'S HEALTH FOOD STORES, 107 Wentworth St. Tel.: J 1372.

MELBOURNE, VIC: MURRAY'S HEALTH FOOD STORES, 94 Elizabeth St. Tel.: 63-8498.

PERTH, W.A.: MURRAY'S HEALTH FOOD STORES, 229 Newcastle St. Tel.: BA 7842.

Redaguoja: Antanas Laukaitis
38 Cheltenham Rd., Croydon, N.S.W. Tel.: UJ 4898

Krepsinis Geelong'e

KREPSINIS GEELONG'E

Vasaros sezono "Vytis" sudarė tik vieną komandą — jaunių. Pirmosios komandos žaidėjai, kaip ir kitais metais, atostogauja, manoma, pradės treniruotes tik prieš sporto žaidynes. "Vyčiai" jaunieji šiais metais iš C grupės perkelti į B grupę, kur teks susitikti su gana stipriomis komandomis.

VYTIS — YMCA 34-36

Šias rungtynes "Vytis" pradeda labai gerai ir per kelias minutes padaro daug stipresnei komandai staigmeną, veddami aštuonių taškų skirtumu savo naudai. Tokiu pat skirtumu baigiamas pirmas puslaidis. Antrame puslaidyje rungtynės žaidžiamos vienodai, komandos atsako taškas už tašką. Penkiomis minutėmis prieš pabaigą, "Vytis" veda penkių taškų skirtumu. Pradedant tikėtis savo laimėjimu, nerodami didesnių spartos. Priešininkai tai pastebėję, pradeda vytičius spausti visu smarkumu. Likus žaisti pusantros minutės, "Vytis" veda dar keturiais taškais ir atrodė, išsilaikys tuo pačiu skirtumu iki pabaigos. Nereikalingas vytičių metimas atiduoda sviedinį priešininkams, ko pasekoje neuzdengtas priešininkų žaidėjas "fuksininkas", sušvelnina rezultatą dviejų taškų skirtumu savo naudai. Priešininkai kovoja visu smarkumu, atima iš mūsų šviedinį, meta ir išlygina rezultatą. Kelios sekundės prieš švilpuką, priešininkai dar meta, ir rezultatas pakrypsta dviejų taškų skirtumu priešininkų naudai. Mūsų kiamas grįžtant su šviediniu, švilpukas skelbia priešininkų laimėjimą. Už "Vyti" žaidė ir taškus pelnė: Vitis — 23, Brazionis — 6, Malikoff — 4, Pisarskis — 1, Cerakavičius — 0, Paškevičius — 0, Vaičekas — 0.

VYTIS — TRY BOYS 34-19

Prieš silpną priešininką vytičiai sužaidė vidutiniškai ir laimėjo labai lengvai. Už "Vyti" žaidė: Vitis — 23, Brazionis — 6, Malikoff — 5, Pisarskis — 0, Cerakavičius — 0, Paškevičius — 0, Vaičekas — 0.

VYTIS — TEACHERS 28-23

Priešininkams į aikštę pavėlavus aštuonias minutes, vytičiai gavo aštuonis pabaudinius taškus savo naudai. Pirmas puslaidis kaip ir visuomet žaidžiamas apygerai ir baigiamas keturiolikos taškų skirtumu mūsų naudai. Antrasis kėlinys žaidžiamas labai blogai ir vos išsilaikoma. Mūsų jaunieji turėtų jau suprasti, kad rungtynėse žaidžiami du puslaidžiai, o ne vienas. Už "Vyti" žaidė: Vitis — 22, Brazionis — 2, Malikoff — 2, Cerakavičius — 2, Pisarskis, Vaičekas, Paškevičius. L.B.

LIETUVIAI VOKIETIJOJE

PRIEGLAUDOSE IR

LIGONINĖSE MAŽEJIA

LIET. SENELIŲ IR LIGONIŲ

Jau daugelis jų užbaigė tremtinio gyvenimą ir išsiaišvėtimoje žemėlėje, nesulaukę dienos, kurią būtų galėję grįžti į laisvą Lietuvą. Dar prieš metus — kitus senelių ir ligonių institucijose būta žymių daugiau, o šiuo metu jų turime:

Senelių prieglaudose: Berchtesgaden — 4, Dornstade — 5, Memmingene — 15, Memmingene — 1, Obermarchtal — 1, Springe — 9, Vechta — 24.

Džiovininkų sanatorijose: Gautingene — 11, ir įvairiose kitose — 10.

Sunkių chroniškų negydomų ligonių ligoninėse: Regensburge šv. Juozapo ligoninėje — 7, Schon-gau — 2.

Psichiatriškos ligoninės: Haar prie Muencheno — 5, Mainkofen — 2, Garbsee-Wasserburg — 1, Ansbach — 1, Regensburg — 3, Naufbeuern — 4, Wiesloch prie Heidelbergo — 20.

Galimas daiktas, kad ir kitose vokiečių institucijose vienas — kitas lietuvis yra patalpintas, bet apie juos neturime žinių.

Prieglaustieji institucijose gauna išlaikymą, medicinos priežiūrą ir kaizer (bet ne visur) po 10 ar 15 markių mėnesiui kišenpinigių. Juos kankina ne tik amžiaus našta ar ligų kancė, bet sunkiausiai pakeliamas vienatvė. Jie dažnai patalpinti ten, kur kadaise buvo lietuvių stovykla, o dabar jau toj apylinkėj jokio lietuvių nėra, tat, nėra nė kam jų lankyti. Tokius gali paguosti tik lietuviškas laikraštis, knyga ir keletas pastoviai teikiama morkų, kurios atstovų lankytojų dovanelės.

NCWC NUTRAUKS SAVO VEIKLĄ VAKARŲ VOKIETIJOJ

Didžioji Amerikos katalikų šalpos organizacija, sutrumpintai visiems žinoma NCWC vardu, š.m. birželio 30 d. užbaigia savo darbą V. Vokietijoje ir uždaro savo įstaigas. NCWC Vokietijoje pradėjo veikti tuoj po antrojo Pasauli-

nio Karo, teikdama įvairiausių pagalbą visų tautų katalikams pabėgėliams. Balso ir atskirų lietuvių santykiai su NCWC buvo visuomet nuoširdūs ir šilti. Ši organizacija lietuviams Vokietijoje ir kitose Europos šalyse daug pagelbėjo, emigracijos, įsikūrimo ir šalpos reikaluose, suteikdama per Balfą ar betarpių ir vargą patekusiems stambius gėrybių kiekius, ypatingai aprangos.

Pabėgėlių problema V. Vokietijoje dar vis nebaigta. Jų tarpe dar daug vargo ir daugelis jų reikalingi pagalbos. Todėl NCWC veiklos nutraukimą reikia apgailestauti. Ji jau nuo seniai glaudžiai bendradarbiavo su vokiečių katalikų šalpos organizacijomis ir, uždarydama savo skyrius Vokietijoje, nebaigtus darbus perduos vokiečių Caritas šalpos srityje ir St. Raphael-sverein emigracijos reikaluose.

Kalbėdamas moksleiviams katalikams Vasario 16 Gimnazijos Vokietijoje tikybos, lotynų kalbos ir filosofijos mokytojas Dr. J. Navickas gavo smegenų priepuolį. Suparalizuotas tapo dešinė pusė. Ligonis nuvežtas tuojau į Mannheimo ligoninę, kur turės ilgesnį laiką išbūti.

BALTIJOS KLUBO, ČIKAGOJE, DOVANA MOKYTOJAMS

Jau eilę metų kai Baltijos Klubas Kalėdų ir Naujųjų Metų progą prisimena Gimnazijos mokytojus ir atsiunčia jiems gausią piniginę dovaną. Ir šį kartą Klubas Pirmininkas Vincas Žemaitis atsiuntė Direktorius varda 130 dolerių auką. Gimnazijos mokytojai aukotojams yra labai dėkingi ir jaučia jiems gilią pagarbą.

EUROPOS PLB PIRMININKŲ SUVAŽIAVIMAS

DBLS savo rašte siūlo atnaujinti Europos ULB Pirmininkų suvažiavimą, konkrečiai siūlo šiais metais suvažiuoti ir aptarti susidariusią tremtyje padėtį. PLB Vokietijos Krašto Valdyba atsakydama į sugestiją, pataria tokį suvažiavimą pravesti dar šiais metais Vokietijoje, Huettenfelde.

ATVIRAS LAISKAS

"Mūsų Pastogė" Nr. 4 (666) 1962.1.31. p. Augustinavičius, aprašydamas jaunių krepšinio žaidynes XII-je sporto šventėje, teigia, kad geelongiškiai jaunieji, kurių tarpe žaidė keli iš Adelaidės, rungtynes laimėjo vienu tašku. Norėtusi paklausti, ar p. Augustinavičius tų rungtynių iš viso nematė, ar tik jis nepažino savo klubo žaidėjų? Kiek prisimenu, rungtynėse dalyvavo, rodos, vienas adelaidskis Stankevičius, kuris žaidė už Sydney. Už Geelong žaidė visi geelongiškiai: F. Vitis, K. Saldukas, G. Brazionis, G. Paškevičius, A. Žvirblis, V. Cerakavi-

čius. Be to, dviem dienom prieš minėtą rungtynes, p. Merūnas suorganizavo rungtynes tarp Victorijos ir likusios Australijos jaunių, kurios baigėsi Victorijos laimėjimu 46 — 32 (24 — 8). Už Victoriją žaidė Antanaitis, Vasaris, Kalvaitis, Brazionis, Saldukas, Vitis, Žvirblis, Paškevičius, Cerakavičius. Už likusią Australiją — Stankevičius, Šidlauskas, Šatkauskas, Liubanskis, Raškauskas, rodos, abudu Tasmanijos jaunieji ir dar pora kitų, kurie prie teisėjų stalo nebuvo padavę pavardžių.

L Bungarda.

SYDNEY SPORTININKAI, SKAITYKITE!

Kovo 25 d. 2 val. p.p. Sydneyjaus sporto klubas "Kovas" valdyba šaukia Lietuvos Namuose, Redfern visų narių ir rėmėjų metinį susirinkimą.

Dienotvarkėje:

1. Susirinkimo atidarymas, 2. prezidiumo rinkimai, 3. valdybos pranešimai, 4. revizijos komisijos

pranešimai, 5. kasos apyskaitos tvirtinimas, 6. naujos klubo valdybos ir revizijos komisijos rinkimai, 7. einamieji reikalai, 8. klausimai ir sumanymai, 9. susirinkimo uždarymas.

Sydneyjaus Liet. Sp. Klubas

Kovas Valdyba

Cleveland Chess Bulletin, sausio nr. deda Amerikos lietuvių pirmenybių lentelę ir lydimąjį laišką dr. A. Nasvyčio, su padėka biuleteniui už domėjimąsi lietuvių pirmenybėmis, kartu pridurdamas Tautvašos, Skėmos, G. Šveikauskos ir V. Palčiausko pasiekimų informaciją Illinois, Chicago, Michigano, Bostono ir Amerikos jaunių p-bėse. I dr. Nasvyčio pažada apmokėti už 13 egz. biuletenio, norimo išsiųstinėti p-bių dalyviams, atspausdintas toks redakatoriaus priedas: "For the privilege of being hosts to this fine group of gentlemen, we will not ask for compensation. Editor".

Tam pat biuleteny dr. Nasvytis įvardintas Clevelando ekspertų skaičiųjų su augštu vertinimu (2092). J. Staniškis B kl. turi 1768 tš. Paskelbtas Nasvyčio laimėjimas Atlantic International komandai prieš L. Need.

Ignas Zalyas, Montrealio meistris, sėkmingai dalyvauja p-mėse. Jis sudorėjo kelius pirmūnus: Witt, Furstner ir be jokio pralai-

mėjimo ėjusį Matthai. Po 8 ratų lentelė tokia: Zalyas, Matthai po 7 tš., Rubin 6½, Witt, Furstner, Baikovičius (1936 m. žaidęs Lietuvos rinktinėje), Schlosser po 6 tš.

Povilas Vaitonis, Kanados žaibo p-bėse pasirodė geriau, negu pačiose Kanados p-bėse. Žaibo laimėtojai: Macskasy, Fuster, Vranesic, Vaitonis, A. Saity (JAV), Kolotay, Joyner ir kt. 28 dalyviai.

Australijos komanda (I lentos Romanas Arlauskas, 2-roj latvis L. Endzelins), III pasaulio korrespond. p-bėse užėmė 7 vietą. Laimėjo Sov. S-ga. JAV komanda (žaidė latvis Dreiberis) 10 vietą. IV pasaulio p-bėse, sausio Fernschach (ICCF organas) skelbia tokią grupės lentelę: Vokietija ir Ispanija po 25, Jugoslavija 22, Argentina 21, JAV 11½, Kanada 11 ir Australija 10½ tš. Trečios lentos dalyvis Kazys Merkis Amerikos komandai sukorė 4½ tš., kitus 7 tš. pelnijo likę 5 dalyviai (Kandel, I. Gottesman su pakaitu D. Heap 1½, C. Braun 2½, W. Gladney 0 ir J. Donato 2). JAV komanda lai-

ŽMOGUS ISTORIJOJE

Minčių santrauka iš Lewis'o Mumford'o "The Transformation of Man" serijos VII tomo "World's Perspectives", New York.

Santrauką darė Leopoldas LINKUVIS

PIRMYKŠTIS ŽMOGUS

Pirmąkštis (archajiškas) žmogus, gyvendamas prieš keletą milijonų metų, niekuo nesiskyrė nuo gyvulio. Tiek archajiškame žmoguje, tiek ir gyvulyje lėtai formavosi biologinis keitimasis, ką mes vadiname evoliucija.

Tačiau archajiškame žmoguje ruseno protas, nors ir labai ribotas ir neišsivystęs. Tuo jis ir skyrėsi nuo beždžionės, kuri proto neturėjo (tuo paneigiama Darvino'o teorija apie žmogaus išsivystymą iš beždžionės). Šis žmogaus protas, laikui bėgant (reikia manyti, kad per paskutinio 1½ milijono metų), vystėsi greičiau, negu biologinis keitimasis.

EUROPOS KATALIKŲ SIELOVADŲ DIREKTORIŲ SUVAŽIAVIMAS DIEBURGE

Š.m. sausio 3 ir 4 dienomis Dieburbėje, Vokietijoje, Kapucinių vienuolyne įvyko Europos Lietuvių Katalikų Sielovadų Direktorių suvažiavimas. Suvažiavimą sukvietė Prel. Ladas Tulaba — Italijos Siel. Dir., — dalyvavo: Kun. J. Petrošius iš Paryžiaus ir Kun. J. Kazlauskas iš Londono, žinoma, ir T. A. Bernatonis Vokietijos Sielovados Direktorius.

Tarp kitų klausimų buvo svarstytas ir ateinančią vasarą lietuvių dalyvavimas Romos Peliginadže. (Vok. K.V. Inf.)

Žmogus ėmė imituoti (pamėgdžioti), lygiai kaip ir beždžionė, tačiau žmogaus protas ėjo toliau. Jis išmoko matytą, girdėtą ar kitaip pajustą įvykį atsiminti (įspūdžiai) ir naudotis tais atsiminimais ateityje. Pagaliau žmogus išmoko tuos įspūdžius suskirstyti į jam naudingas ir reikalingas kategorijas. Tada atsirado ir pirmieji kalbos garsai. Šie žmogaus laimėjimai ir buvo tie veiksniai, kurių dėka jis galėjo išsilaikyti iš organinių aprubežavimų, kurie formavo ir tebeformuoja biologinį keitimąsi tiek žmoguje, tiek ir gyvulyje.

Savo kasdienine kūryba žmogus pasigamino "antrąją gamtą", paremtą imitacija — pamėgdžiojimu ir įpročiais, ką mes vadiname kultūra.

Jau akmens amžiaus žmogus (prieš vieną milijoną metų) mokėjo naudotis šokiškais tokiomis įrankiais, tačiau civilizacija prasidėjo tik tada, kai žmogus išrado daugiau įrankių žemei apdirbti, mėgdžioti ir namų apyvokai. Įrankiai įgalino žmogų apdirbti didesnę žemės plotą. Žmogus pasidarė sėslus tam tikru atžvilgiu. Derliumi naudojosi pats žemę apdirbęs žmogus ir jo artimieji. Tuo būdu atsirado komunalinis ūkis. Reikia manyti, kad pirmieji komunaliniai ūkiai buvo šeimos ūkiai, vėliau atsirado kelių ūkių bendruomenės, dar vėliau — genties bendruomenė ir t.t.

Tuo metu atsirado amatininkai (įrankių dirbėjai), pirkliai (mai-ny) ir raštininkai (tarpininkai). Buvo išrasti pirmieji rašto žen-

GERAS PATARIMAS

Norėdamas padėti savo šeimai arba giminėms Lietuvoj, geriausiai tai gali padaryti pasiūsdamas dovanų siuntinį per

BALTIC STORES LTD.

(Z. JURAS)

421. MACKNEY RD., LONDON, E.2. ENGLAND.

Tel. SHO 8734.

Pasiūniame: medžiagas, rūbus, avalynę, maistą, siuvenas, mašinas, akordeonus ir visa kita.

Draugiškas patarimas ir smulkios informacijos suteikiama kiekvienam pareikalavus.

Užtikrinam, kad Jūsų norimųjų prekių pas mus gausite už žemiausią kainą.

Pasiūniame ir Jūsų pačių visiškai arba tik dalinai paruoštus siuntinius.

Kiekvieno siuntinio pristatymas garantuotas.

mėjo vienerias rungtynes prieš Kanadą 4-2. Grupės laimėtojams: Vokietijai — pralaimėta 1-5 (vienintelį tašką pelnijo K. Merkis) ir Ispanijai 2-4 (K. Merkis 1, Braun 1 ir Donato 1).

USCF Chess Ratings apima 33 lietuvius. Meistery klasej P. Tautvašas 2286, K. Skėma 2233, P. Vaitonis 2207. Ekspertai: Jakstas 2108, Palčiauskas 2053, Šveikauskas 2048, Radvys 2023, Zujus 2018, Jankauskas 2010, dr. Nasvytis 2000. A. kl. žukaitis 1990, Staknys 1980 ir kt. mažiau.

Toronto Aušros sekmadienio treniruotes lanko per 20 šachmatininkų. Pusę jų — jaunieji.

Bostono tarpklubinėse, antrasis ratas pasidarė juodos lietuvių komandai. Pralaimėta prieš Harvardo, Sylvania ir Boylston klubą. Pirmame rate su Harvardu ir meistrėmis — Cambridge 1 sužai-

ta lygiomis. Prieš Sylvania buvo laimėta. Dabar lietuvių komanda atsidūrė paskutinėje vietoje.

V. Petrauskas, Toronto Aušros šachmatininkas, parinktas Kanados apygardos šachmatų vadovu. V. Petrauskas, pakviestas įjungti į FASKO šachmatų komitetą, reprezentuoti Kanados apygardą. Vladas Karpūka išrinktas Chicagos atstovu į FASKO šachmatų komitetą.

M. Luckis, Buenos Aires, kaip skelbia N.Y. Times, reprezentuos Argentina su kitais, būsimose Pietų Amerikos p-bėse.

Edvardas Staknys sėkmingai dalyvauja Baltijos klubo p-bėse N. Yorke. Po 8 ratų: Žirnis 6½, Rankis 6-1, Staknys ir Znotinš po 6-2. Sukys turi 2½-3½, Trojėnas 2-6. K. Merkis

HYPNOTISTAS

L. FARRUGIA

3 Leichhardt Ave., Glebe Point, Sydney.

Pagelbės nugalėti nervinę įtampą, rūpesčius, girtuoklystę, nutukimą ir t.t.

Priėmimo valandos 10-1 ir 2-6 p.p. Vizitą užsakant skambinti 68-2073

VALSTYBĖ IR RELIGIJA

Raštininkai — valdininkai (administratoriai) ir pats karalius, įgavęs valdžią, jautėsi galingi ir virto savinaudžiais — uzurpatoriais. Kur buvo karalius, ten įsisteigė valstybė. Čia ir prasidėjo negerovės. Įsisteigus valstybei, pirmąkštis (archajiškas) žmogus nustojo būti laisvu žmogumi; jis tapo daliniu žmogumi — "Teil-mensch". Karaliaus lozungas tapo "Aš ir mano" (palygink britų karališką lozungą valstybės ženkle (pranc.) "Dieu et mon droit" — "Dievas ir mano teisė"), vietoj prileidžiamoj archajiško žmogaus lozungo "Mes ir mūsų".

Taigi, civilizacija prasidėjo (suklestėjo) mieste. Ji nuolat tobulėjo ir keitėsi. Bet nežiūrint į tai, dar ir šiandien dėl tos pačios priežasties miesto elementas (miestietis) yra dinamiškas ir revoliucinis, o žemės elementas (kaimietis) yra stoviškas ir konservatyvus.

Žmogus visada buvo ir yra linkęs į ką tikėti. Taip pat žmogus yra linkęs į mistiką. Senovės žmogui įvairūs gamtos reiškiniai nebuvo suprantami, ir todėl jis juos laikė viršgamtiniais, dieviškais (pav. "tabu"). Perkūno trenks-

mas, saulės jėga gamtai, žemės derlingumas, miško paslaptingumas, mergaitės nekaltybės praradimas, moters apvaisinimas, gimdymas, ligos, mirtis, sapnuotas miręs šeimos narys ir kiti panašūs dalykai — visa tai veikė žmogaus linkimą į mistiką. Tai virto į individualią religiją. Kas mokėjo kairiuos gamtos reiškinius vienai ar kitaip paaiškinti, žmogų gydyti, tas virto raganu, ragana, burtininku, kitaip sakant, dvasininku.

Bet tik miestams ir valdovams atsiradus, atsirado pirmosios masinės religijos jų atstovais — kunigais.

Šie kunigai buvo anų laikų mokslininkai: magai, astrologai, astronomai, matematikai, gydytojai, chemikai, inžinieriai ir kt. Šita padėtis, dalinai pasikeitusi, tęsėsi iki viduramžių baigiantis.

Laikui bėgant, tarp valdovo — karaliaus ir dvasiškijos — kunigų atsirado rivalitetas (varžymasis). Tam pašalinti kai kur prieita kompromiso, ir karalius buvo pripažintas vyriausiuoju dvasininku. Taip buvo senovės Egipte, ligi 1917 metų carinėje Rusijoje ir iki 1945 metų Japonijoje.

Laikui bėgant, civilizacija vis daugiau nešė savo negerovių, ro-

(Pabaiga psl. 6)

PIGIAUSIAS PERSIUNTIMAS SIUNTINIŲ I USSR PER ŠVEDIJĄ

NYMAN & SCHULTZ, SYDNEY

184, BROOK STREET, COOGEE, NSW

EUROPIETIS SPECIALISTAS OPTIKAS

Pritaiko Jūsų akims ir parduoda visų rūšių akinius. Darbo valandos kasdien 9-18 val., šeštad. 9-13 val.

8th Floor, Capitol House, 109 Swanston St., Melb., C.I. (Priešais Melbourne Town Hall) Tel. 62-2231

MŪSŲ PASTOGĖ

KIEK AŠ SUŽINOJAU!

Gūdžiųjų Australijos Vakarų lietuvis A. Statkus (iš Perth) savo ilgalaikės atostogos išnaudoja Australijos pažinimui. Aplankė Melbourne, Brisbane, Canberra ir Sydney. Čia būdamas lankėsi M. P. Redakcijoje ir padovanojo vieną svarų laikraščio reikalams. Jo įspūdžius skaitysime Mūsų Pastogėje.

Anadien sutikęs ALB garbės nary ir Mūsų Pastogės steigėją Antaną Baužę užklauso, kokių receptų siūlytų taikos įgyvendinimui lietuvių tarpe, mūsų veteranas šypsodamasis atsakė: "Kaip galima kalbėti apie taiką, jeigu nėra karo"?

Canberros lietuviai sportininkai surengė gegužinę, kurioje buvo lauzas ir ant to lauzo buvo kepama ... kiaušė. Šioje puotoje, gaila, neteko dalyvauti. Galėjau daug ką sužinoti.

BANKSTOWN

PASAKA, NE VAKARAS...

Tai buvo žodžiai vieno mano pažįstamo, kuris paprašė, kad jam padėčiau išeiti iš salės. Bene įkaušęs, pagalvojau pasižiūrėdamas į jį įtartinai. Jis mane suprato: Taip, broliuk, įkaušęs, bet ne nuo alaus ir degtinės. Svaigino mane dainos, svaigino muzika, visa vakaro nuotaika. Na, žinoma, prisidėjo ir moters su savo blynais, kurie šaukte šauktė lašelio skystimėlio...

Jį išlydėjau. Nors jau ir Karalienė atidavė rimtą pagarbą, bet salėje vis užė, kaip spiečius prieš pakylant. Sunku pakilti nuo stalo, dar nebaigtas karštas pokalbis su bičiuliais, dar su anuo neatšvieikinta, o čia jau raktais klabeinama, jau laikas.

"Niekad netikėjau, kad bus toks puikus vakaras", atsisveikindami

Canberriškė Vida Andriuskaite atšventė savo devynioliktą gimtadienį. Iškilmės suvažiojo svečių iš arti (savo kiemo) ir toli (net sydnėjiskiai). Labiausiai gailisi šioje puotoje negalėjęs dalyvauti vienas sydnėjiskis, neseniai atšventęs dvidešimt pirmuosius.

Ponia V.R. Saudargienė, peritais metais sėkmingai pastaciūsi vaikams spektaklį "Batuotas katinas", parašė naują scenos veikalelį vaikams — "Sigutė". Veikalo turinys bazuojamas žinoma lietuviška pasaka "Sigutė".

Contemporary art society rudens parodoje, vykstančioje David Jones' meno galerijoje, dalyvauja šie lietuviai dailininkai: Eva Kubbos, Vaclovas Ratas, Henrikas Šalkauskas ir Algirdas Šimkūnas. Paroda atidaryta iki kovo 20 d.

Ku-ka

džiaugėsi seni pažįstami: "o maniau, kad tos moterys tik blynus moka kepti, ir tai dar priskrudintus. O va, kad užtaisė! Po tokios programos net ir p. Zakaro kalba skambėjo kaip daina"... Skuba per salę ponia Bernotienė, glėbiu gėles apkabina. Ar jau namo "rasotu takeliu"? Ir tos gėlės... "Tai čigonų meilė", laiminga šypsojosi p. Bernotienė. Užkludžiau ir ponia Kapocienę, dainavusią duetą su p. Bernotiene. Norėjau ir aš patraukti "Plaukia sau laivelis", bet laiku susičiaupiau atsiminęs, kad aš tik čirkšti moku. Prie stalo dar tebesėdėjo graudindamasis A. Gasiūnas, kam taip gražiai dainavęs...

O ir pačios moterys — vakaro rengėjos ir blynų kepteijos — tiesiog spindėjo: darbo, tiesa, turėjo daug, bet kas čia skūsis, kad viskas kaip ant sviesto. "Reikėtų iš-

galvoti dažniau tokių blynų vakarus", pasiūliau poniai Osinienei. Ji sutinkanti, bet kad tos Užgavėnės tik vieną kartą į metus. Norėjau ją ilgiau pakabinti, bet ji kitokius nurodymus davinėjo savo talkininkėms: paskubėkim, nes rytoj Kazuko mūgė, vėl teks nemažiau plūktis.

Tai Sydney Lietuvių Moterų Socialinės Globos Draugijos vakaras. Taip pereina per širdį šilta graudulio bangelė — moka tos moters vaišinti, moka ir užimti.

Vasario 25 d. įvyko Sydney Lietuvių Moterų Socialinės Globos Draugijos narių bei prijauniančiųjų susirinkimas.

Trūkstant draugijos valdybai kandidatų, buvo išrinktos p. Mauragienė ir p. Pūkienė. Dabartinę Draugijos valdybą sudaro: pirmininkė p. Osiniene, vicepirmininkė p. O. Baužienė, sekretorė L. Gasiūnienė, išdėtininkė T. Zakarevičienė, narė ligonių reikalams p. Zygiene, narė ūkio reikalams p. Čelkienė, narė ypatingiems reikalams p. V. Jablonskienė. Kandidatės: p.p. Mauragienė, Pūkienė ir Milašienė.

Taip pat susirinkime buvo iškeltas nario mokesčio klausimas. Nutarta nario mokesį įvesti ir nustatytas 5 šil. metams. Visos susirinkimo dalyvės nario mokesį tuoj apsimokėjo. Dabar pradeda nauja draugijos narių registracija. Norinčios stoti į draugiją registruojasi pas valdybos nares, apsimokėdamos nario mokesį. Po susirinkimo buvo pasivašinta kavute ir ponų suneštais skanėstais.

Valdyba

SESTADIENĮ, KOVO 17 D.
DAINAVOJE RUOŠIA

"the universal 5"

(KONTINENTALINĖ KAPELA)

ŠAUNU ŠOKIŲ VAKARĄ

Programoje: Recording Star
IRENE MCKENZIE,

dainuojanti per Hobart radio stotį 7HT

Pradžią 8 val. vak.

Gėrimais rūpinasi patys dalyviai.

vams būdavo aukojami laužuose gyvi žmonės (dažniausiai nekaltos mergelės), žmonės būdavo kankinami dėl dievo ir religijos, būdavo rūsiami žiaurūs cirko spektakliai, prie šventyklų būdavo laikomos prostitutės, būdavo praktikuojama pirmosios nakties teisė, kurią naudojo pirm patys dievas (iš aukso ar dramblio kaulo padarytu tam tikru įrankiu), vėliau kunigai, dar vėliau — vergus valdę ponas.

Dievas ir didysis visada vaidindavo svarbią rolę tautos krizės laikais. Net XX amžiuje II Pasaulinio Karo metu ateistas Stalinas leido žmonėms melstis bažnyčiose, ir pristeigė visokių rusų tautos didvyrių, kaip Kutuzovo, Suvorovo ir kt., ordinų.

Kokios ir nebūtų buvusios senovės religijos, jos vienok teigiamai veikė civilizaciją. Laikui bėgant, religijos tapo šviesesnės, nes ir žmonės virto kitokiais.

Šalia jau minėtų profesijų, valstybės aparatui prilaikant tvarką, ramybę ir rimtį, suklestėjo menas: atsirado rašytojai, artistai, dailininkai ir kt.

KARIUOMENĖ

Ne tiek savo valstybei apsaugoti, kiek svetimos tautos pavergti, atsirado kariuomenė. Ji tapo toji dirva, kur galima buvo tapti didvyriais.

Laikui bėgant, kariuomenės virto skaitlingesnės ir organizuotės. Didelės kariuomenės laikymas apsaugodavo valstybės civilizaciją nuo priešo antpuolio, bet tuo pačiu stabdydavo civilizacijos vystymąsi savoje valstybėje. Kariuomenės drausmė ir apmokymas padaro piliečius drausmingais ir organizuotais, bet taip pat apriboja jų piliečių asmeninę lais-

vę civiliniame gyvenime.

Senovės graikų filosofo Platono posakis "Karas yra natūralus santykiavimas tarp civilizuočių tautų" dar tebegalioja šiandien. Nors karas ir yra natūralus santykiavimas, bet tuo pačiu jis yra nemoralus santykiavimas. Kaip tokiu jis padeda civilizacijai nenormaliais šuoliais veržtis į priekį. Pav., I Pasaulinio Karo tankai virto vikšrinėmis automatinėmis žemės ūkiui ir statybai; II Pasaulinio Karo atominės bombos virto branduoline energija taikiems reikalams (dar vis vystymosi stadijoje); II Pasauliniame Kare išbandytos V-2 raketos virto tarpplanetinio susisiekimo priemonių pirmtakais.

Organizuota kariuomenė tampa ne tik civilizacijos įrankiu, bet ir jos simboliu.

Kokios galingos ir nebūtų buvusios istorijos bėgyje armijos, jos nenulėmdavo valstybių egzistavimo ar žlugimo. Nulėmdavo ir dabar nulėmia žmogaus dvasia ir jo idėja.

Praėjo milijonas metų nuo to laiko, kada žmogus pasigamino akmeninę dalbą žemei pūrėti arba žvėriui nukauti. Milijonas metų mums atrodo be galo ilgas ir, rodos, neįsivaizduojamas laikas. O vienok dar ir šiandien žmogus pilnumoje nėra atsipalaidavęs savo protėvio, archajiško žmogaus, savybių. Visa ligšiolinė žmonijos istorija neatskiriama sunarpiota su senove, jos žemais instinktais, jos brutaliomis formomis, jos klaidžiojančiomis filosofijomis.

Iš to seka, kad mes tebegyvename žmonijos istorijos pačioje pradžioje, turint prieš akis tikslą, kad žmogus pagaliau virstų idealiu žmogumi — šviesos ir gėrio simboliu.

Adelaidės Lietuvių Kapelionui,
Šv. Kazimiero koplyčios įkūrėjui ir jos pirmajam klebonui
kun. Juozui Kungiui
mirus, giliai lūdimė.

Lietuvos Atgimimo Sąjūdžio
Adelaidės Skyrius

BANKSTOWNO SAVAITGALIO MOKYKLOS REIKALU

Kovo 18 d. Bankstown Savaitgalio Mokykla pradeda savo mokslo metus. Tą dieną 11 val. įvyks pamaldos St. Brennans bažnyčioje, North Ave. ir Cambridge Ave. susikirtime, Bankstown. Tuoj po pamaldų vykstama į "Dainavos" salę-mokyklą, kur įvyks meninė vaikų programa su "Batuoto Katinu" filmo parodymu. Po to visi vaikai bus pavaišinti ledais, saldainiais, lemondadu ir kt. Be to, bus "laimės ratas" su vertingais prizais kiekvienam vaikui, kuris atsakys nors į vieną klausimą iš Lietuvos geografijos, istorijos ir lietuvių kalbos.

Suaugusiems šaldytuve bus apšiai šalto alaus.

I tą mokyklos iškilmingą atidarymą kviečiami visi Bankstown apylinkės lietuviai su savo vaikais.

Šiais metais bus mokoma nauju metodu, pradedant paveikslukų, aiškinimais, vaizdėlių atpasakojimais ir panašiai.

Be to, kiekvienas mokinys gaus iš savo mokytojo specialiai paruoštą sąsiuvinį, kuriame bus atžymima kiekvieno praėta pamoka taip, kad pastarasis parėjęs namo galėtų parodyti savo tėvams, kas yra ir buvo padaryta mokykloje.

Visi mokiniai bus aprūpinti pašaliais ir sąsiuviniais mokyklos

KUN. J. KUNGIUI MIRUS,
Australijos Lietuvių Katalikų Kapelionams, netekus Konfratro,
ir Pietų Australijos Lietuviams, netekus Kapeliono,
giliai užuojautą reiškia
Australijos Lietuvių Teisininkų Draugija

PRANEŠIMAI

Kovo 24 d. Bankstown Dainavos salėje Australijos Lietuvių Studentų Sąjungos Sydney skyrius rengia tradicinį Initium semestrį. Smulkesni tuo reikalu pranešimai seks vėliau.

PRANEŠIMAS

Pranešame Sydney lietuvių žinią, kad mūsų didžiojo poeto Maironio minėjimą plau mastu žada suruošti Bankstowno apylinkės Kultūros Taryba. Maironio minėjimo laikas ir vieta bus paskelbta vėliau.

ALB Bankstown apyl. valdyba

mokytojo. Tėvai už tai sumoka du šilingus.

Pamokos įvyks kiekvieną sekmadienį nuo 12 val. iki 3 val. p.p. Prie mokyklos jau įruožta sporto aikštelė ir bus mokoma lauko ir stalo teniso, krepšinio ir futbolo žaidimų.

Mokyklos vedėjas p. Br. Genys, mokytojai p.p. Skorulienė, Apinienė, V. Ramanauskienė, Maknienė, Nakutis, Mauragis (jaunasis, sporto reikalams), kun. P. Butkus, Saudargienė, Zigaitis ir Kiveris (muzikos reikalams).

Tad visi lietuvių vaikučiai į savaitgalio mokyklą!

MIELI TAUTIEČIAI.

Bankstowno Namų Valdyba ruošia jaunimui sporto aikštę. Galutiniam jos užbaigimui dar trūksta lėšų. Kovo mėnesio pabaigoje ar balandžio pradžioje jauni sportininkai atsilankys į namus rinkdami pinigų aikštės užbaigimui.

Mieli tautiečiai, neužtrenkite durų rinkėjams, bet kiek kas galėdami duokite. Sudarykite sąlygas jaunimui praeisti laiką savųjų tarpe. Rūpinkimės, kad jie nebūtų priversti jieškoti prieglaudų pas svetimuosius. Sava sporto aikštė mūsų jaunimą paskatins glaudis prie savųjų. Namų Valdyba širdingai dėkoja visiems anksčiau aukojusiems, nes tik jūsų dėka aikštės įrengimas vykdomas ir tikimės, kad visų jūsų lietuviškas nuosirdumas padės aikštę užbaigti.

Bankstowno Namų Valdyba

Skaudžios akimirkos ištiktus

ALGI ir VYTĄ GENIUS,

mirus Lietuvoje jų tėveliui, nuosirdžiai užjaučiame ir drauge lūdimė

Pilkų ir Vėteikių šeimos

ALGI ir VYTĄ GENIUS,

mirus Lietuvoje jų mylimam tėvui, skausmo valandoje nuosirdžiai užjaučiame

Labučiai ir Velioniškiai

ALGIUI ir VYTAUTUI GENIAMS,

jų tėveliui Lietuvoje mirus, reiškia giliai užuojautą

Canberra Apylinkės Vadyba

ALGIO ir VYTAUTO GENIŲ

tėveliui Lietuvoje mirus, juos užjaučiame ir giliai lūdimė

Sambūrio "Šviesa" Canberra skyrius

ŽMOGUS...

(Atkelta iš psl. 5)

dė savo tamsiąją pusę: vergiją, subendrintą darbą, socialinę regimentaciją, ekonominę eksploataciją ir organizuotą gėrbūvį (globą arba dar ir "Welfare State").

Laisvai gyvenęs senovės žmogus norėjo pasipriešinti, bet nebeįstengė. Valdovas ir dvasininkija tai numatė, ir davė žmogui du dalykus — dievą ir herojų (didvyrį): Prometėjų ir Herkulesą. Ties du substitūdai (erzakai) laisvei sumažino žmogaus vertę, jo "ego". Dievas buvo dvasininkų emblema, o didvyris — Karalius. Žmonėms buvo pastatyta dilema: arba patiemis tapti didvyriais, arba būti jų valdomiems. Didžiama virto antra kategorija, o mažuma iškilo iki didvyrių ir tapo karaliaus padėjėjais (generolais, ministeriais). Šitie ekonominiai sutvirtėjo, ir jų palikuonys virto patricijais; iš čia bajorai, lordai, grafai, markizai, baronai, šekai, mandarinai, šogunai ir dg. kt.

Visada žmogus kovojo prieš

mirtį, jos bijojo, nors jo pasąmonėje ruseno pomirtinio gyvenimo vilties liepsnelė. Senovės religijos (ir šių dienų) mokino, kad žmogaus gyvenimas šioje žemėje esąs trumpas ("vita nostra brevis est"), mirtis esanti tikra ir neišvengiama, bet po jos būsiąs pomirtinis amžinas gyvenimas. Senovės religijos mokino, kad pomirtinis gyvenimas būsiąs kūniškas, kaip ir žemėje. Todėl senovės egiptiečiai statydavo piramides faraonų lavonams, mumifikavo lavonus ir dėdavo į mauzolėjus žmogui gyventi reikalingus daiktus, kaip tai maistą, indus, baldus, brangenybes. Senovės germanai, mirus vyrui, net nužudydavo jo žmoną, kad vyras ją turėtų kapuose, arba kartu su vyro lavonu laužė sudegindavo ir gyvą žmoną. Senovės dievai nieko bendra neturėjo su siela, morale, teisingumu ir meile. Priešingai: senovės religijos vyravo aistra, energijos eikvojimas, žiaurumai, magija ir imoralė. Die-

A.A. EUGENIJAI JONUŠIENEI MIRUS,

jų vyrui K. Jonušiui, sūnams ir artimiesiems liūdesio valandoje reiškiamė giliai užuojautą

Dana ir Bronius Gečiauskai ir
Antanas Stasiūnaitis

Brangiai draugei A.A. EUGENIJAI JONUŠIENEI mirus, vyrui Kostui Jonušiui, sūnams Kiprui ir Algiui, mamytei Damijonaitienei, Guodai ir Petrauskų šeimai reiškiamė giliai užuojautą ir kartu liūdimė netekę brangios Zenytės.

Marija ir Antanas Bernotai